

GICOFF

INFORMATION

Göteborgs Informations Center för Oidentifierade Flygande Föremål

NR 3-4 1973 - ÅRGÅNG 4

Mystiskt himlafenomen fotograferat i Backe

**Flera vittnen såg UFO över militärt
övningsområde**

"Killer – satellite" sprängde Kosmos 462

Föreningen

ORDFORANDE:

Björn Högman
Ahrenbergsg. 14 A 416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

VICE ORDFORANDE:

Alf Tollhag
Hällebergsg. 44 440 32 Ytterby
Tel. 0303/92 09 5.

SEKRETERARE:

Sven-Olof Fredrikson
Solrosg. 12 C 416 51 Göteborg
Tel. 031/21 87 10.

KASSÖR:

Siv Högman
Ahrenbergsg. 14 A 416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

INFORMATION och PR-avdelning:

GÖTEBORG

Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 vån. 422 45 Hisings Backa
Tel. 52 54 75.

STOCKHOLM

Boris Jungkvist
Klasrovägen 39 A 191 49 Sollentuna
Tel. 08/35 53 64.

FOTOTEKNISK avdelning:

Gunnar Johansson
Roy Karlsson
Lars-Erik Svennberg

GICOFF

håller möte i egen lokal vid Långå kern 1
Sävedalen (intill skoaffären.)

Upplys. ordf. Björn Högman,
tel. 031/25 62 07.

Mötesdagar under första halvåret 1973:

4.9	18.9	2.10	16.10	30.10
13.11	27.11	11.12.		

Omslagsbild:

Den 3 april 1973 togs inte mindre än 9 st
fotografier av ett mystiskt himlafenomen
över Backe, 11 mil NV Sollefteå.

Det mest intressanta med bilderna är att
de är tagna med ganska lång exponerings-
tider, vilket gör att man kan följa före-
målets rörelser tydligt.

Detta är bild nr 3 negativ 25. Mera om
händelsen på sid 35.

EFTERTRYCK FORBJUDES
utan redaktionens medgivande.

Tidningen

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Sven-Olof Fredrikson

ANDRE REDAKTÖR:

Björn Högman

REDAKTIONSSEKRETERARE:

Bertil Nilsson

I REDAKTIONEN:

Tony Ericsson
Ingemar Hedenvik
Siv Högman
Lars-Erik Svennberg
Alf Tollhag

ILLUSTRATIONSTECKNARE:

Tage Jonsson
Rickard Lidblom
Leif Nilsson

PRENUMERATION - DISTRIBUTION:

Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 tr 422 45 Hisings Backa
Tel. 031/52 54 75.
Pg. 42 85 03-7

LAYOUT:

Göran Robertsson

GICOFF - Information utkommer med
6 nr/år. Tidningen distribueras en-
dast till medlemmar i GICOFF.

Medlemskap kan erhållas genom inbe-
taling av kronor 39 avseende helår,
eller 21:50 avseende halvår, å postgi-
ronummer 42 85 03-7.

UTLANDSKORRESPONDENTER:

FOREIGN CORRESPONDENTS:

DANMARK Ingemar Hedenvik
Wadköpingsg. 27
422 51 Hisings Backa
Tel. 031/52 56 02.

FINLAND Björn Högman
Ahrenbergsg. 14 A
416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

NORGE Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 vån.
422 45 Hisings Backa
Tel. 031/52 54 75.

ÖVRIGA UTLANDET:

Sven-Olof Fredrikson (Eng.)
Solrosg. 12 C
416 51 Göteborg

Ake Nilsson (Ty.)
Lindormsg. 25
502 37 Borås

Förord

Av Sven-Olof Fredrikson

Sommaren brukar vara en period av låg
aktivitet inom de flesta föreningar och vi
är väl här inget undantag. Det fina vädret
inbjuder mer till bad och resor än till
"knackande av skrivmaskin".

Trots detta hade vi föresatt oss att ge ut
tidningen som vanligt, men det har visat
sig omöjligt. Arbetsbelastningen på fram-
förallt Siv och Björn Högman, Bertil Nils-
son och Jörgen Karlsson skulle bli för
stor. Vi beslöt därför ge ut ett dubbelnum-
mer under sommaren. Sidantalet är för-
dubblat varför mängden information är
den samma och vi hoppas ni inte ser det
som "fusk" från vår sida. Meningen var
också att ni skulle fått tidningen till se-
mestern men tyvärr hade tryckeriet se-
mesterstängt hela juli månad och kunde
inte ta hand om den förrän i mitten av au-
gusti.

Som ni kommer att märka är det flera
intressanta svenska observationer som
uppmärksamhets och mängden bildmate-
rial är något större än vanligt.

I nummer 2 uppgav vi att vi i detta num-
mer skulle ha en rapport från Falkenberg.
Tyvärr fick den inte plats men kommer
att presenteras i nästa nummer. Dess-
utom har det insmugit sig ett fel. Händel-
sen inträffade i Varberg och inte i Falken-
berg.

- o - o - o - o - o -

UFO-logi är ett kontroversiellt ämne.
Dess blotta existens sätter sinnena i
svall på en mängd människor. Stora de-
lar av befolkningen anser oss UFO-loger
mer eller mindre tokiga, andra anser oss
framsynta. Vi måste hela tiden kämpa för
att folk ska låta bli att skratta eller le åt
oss. Till detta kommer att vi själva är
splittrade i en mängd falanger. Vi har vis-
serligen gemensamt intresse för UFO-fe-
nomenet men sedan blir allt helt plötsligt
komplicerat.

I framförallt USA, men även här i Europa,
finns människor och grupper som uppper
sig studera UFO-fenomenet men som i

själva verket försöker skapa en ny kvasi-
vetenskaplig religion baserad på felaktig
information, felaktiga slutsatser och kom-
mersiell vinningslystnad.

Vi inom GICOFF kommer givetvis inte att
på något sätt stödja UFO-loger som anam-
mar denna inställning. Vi anser att enda
sättet för UFO-login att överleva är att
arbeta vidare på den väg GICOFF, APRO,
NICAP, GEPA m fl organisationer slagit
in på.

Vi anser att man ska studera allt och stu-
dera det noga. Om inte så kommer vi ald-
rig att få UFO-login accepterad som en
vetenskap, och innan dess löser vi aldrig
gåtan UFO. Det är vår bestämda uppfatt-
ning.

Helt i linje med detta anser vi därför ald-
rig ett oförklarat fall slutfört. Vi kanske
inte arbetar vidare på det men vi är all-
tid villiga att ompröva ett fall. Nya fakta
kan komma fram och någon kan få en ljus
idé som visar sig gå att tillämpa på fal-
let ifråga. Vi kanske helt enkelt inte tänkt
på en mycket enkel förklaring.

Vi har också att ständigt brottas med de
påklistade observationerna. Det vore i all-
ra högsta grad naivt att förneka dess exi-
stens. Totalt sett upptar de säkert en
mycket liten procentdel men om man ba-
ra ser på de mer "sensationella" fallen
upptar de en betydligt större del.

I nummer 1/1971 presenterade vi det s k
Anten-fallet. Tidningarna skrev spaltme-
ter om huruvida det var äkta eller inte.
De uppgifter vi hade 1971 gjorde att vi an-
såg det vara ett äkta UFO-fall. Upplys-
ningar som betydligt senare kommit till
min kännedom tyder på att så inte är fal-
let.

Anten-fallet skulle enligt dessa uppgifter
vara en bluff. Jag är medveten om att det
ej kan presenteras bevis för dessa uppgif-
ter men existensen av dem bör innebära
att man i fortsättningen intar en mycket
återhållsam ställning gentemot fallet.

I början av år 1971 fick kärnfysikern Stanton Friedman ett telefonsamtal till sitt hem i Redondo Beach, Kalifornien, som gav honom kontakt med en av de märkligaste UFO-observationer som rapporterats. Den som ringde var A P Wheeler, som hållit tyst i många år om vad han sett med hänsyn till sin brors framskjutna ställning.

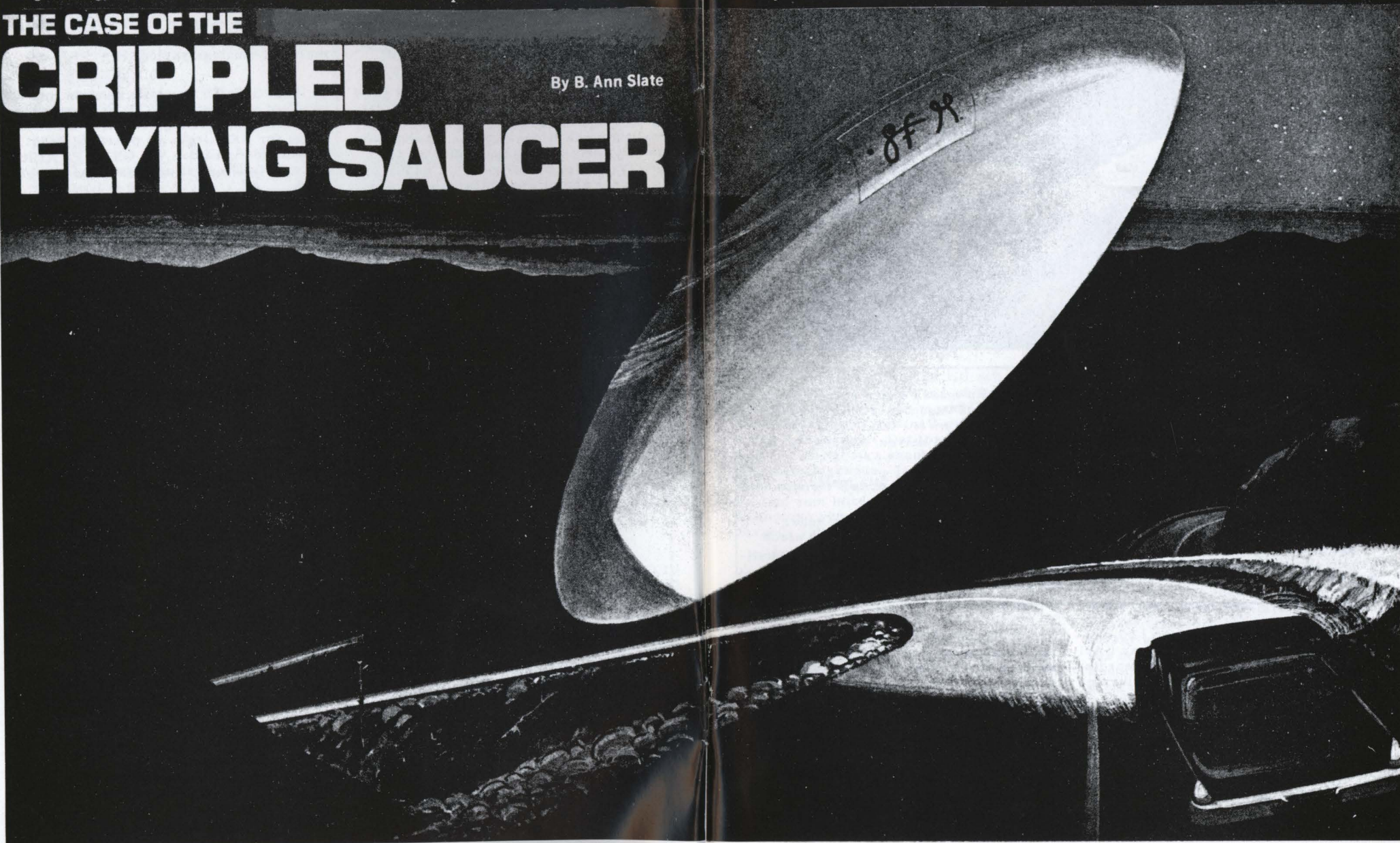
I motsats till amerikanska flygets officiella mening (att UFO:s inte finns) visste detta ögonvittne att den farkost han såg framför sig på vägen år 1954 inte tillhörde vår teknologi. Det gjorde inte heller de två han observerade ett par år senare. Men Wheeler

THE CASE OF THE CRIPPLED FLYING SAUCER

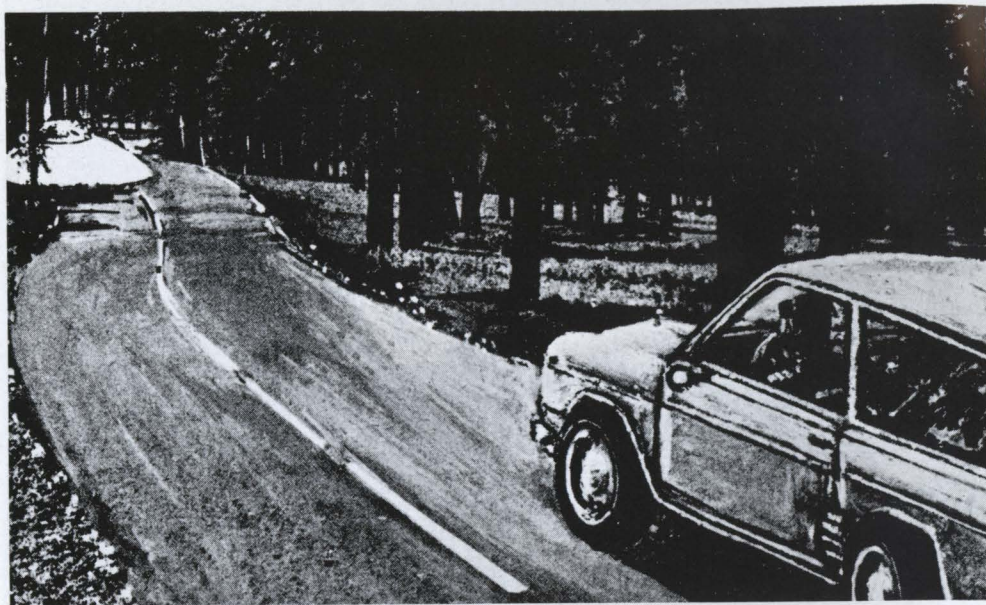
By B. Ann Slate

väntade tills han fann någon med vetenskaplig bakgrund och objektivt UFO-intresse som kunde analysera de underliga detaljerna kring händelserna.

Alltför ofta ger UFO-rapporter endast några få data kring observationerna, sällan kvalificerade värderingar. Så är det inte i detta fall, vilket dramatiskt illustrerar varför kärnfysikern Stanton Friedman är övertygad om att flygande tefat är verkliga, utomjordiska farkoster som gör observationer här på Jorden.

-Jag mötte ett flygande tefat på vägen

- Jag var på väg upp bland bergen tänkte på en massa andra saker, när jag upptäckte ett stort föremål som låg halvvägs in på vägen. I strålkastarskenet hade det en underlig, matt färg Det såg ut som två tefat lagda mot varandra. Det spärrade en tredjedel av vägen, den andra halvan, ungefär fyra meter, låg över vägkanten.

- Jag fick ett utmärkt tillfälle att uppskatta att det mätte drygt åtta meter i diameter.

A P Wheeler, maskiningenjör, iakttog objektet i en halv minut och såg underliga markeringar på sidan innan metallföremålet började darra, lyfta och stack i väg. Han hade då aldrig sett något liknande, inte heller trodde han att han någonsin skulle få göra det igen. Men ett par år senare såg han två UFO:s med snarlika markeringar under ännu egendomligare omständigheter.

Maskiningenjör A P Wheeler, nu i 50-års-åldern, hade klarat av en del affärer i Arizona och var på väg genom San Bernardino-bergen i Kalifornien. Han tänkte tillbringa några dagar hos en vän som bodde nära den lilla staden Running Springs. Det var en dimmig kväll i februari 1954, klockan var omkring 19. Inget som helst hade kunnat förbereda ingenjören på vad som väntade efter nästa krök på bergsvägen

- Jag körde upp genom bergen och tänkte på en mängd andra saker, när jag fick se detta stora föremål ligga till hälften in

över körbanan med den andra halvan ut över vägkanten. I skenet från mina strålkastare framträdde det i en underlig, grå-daskig färg, något påminnande om titan som i dag används av flygvapnet för många av våra konstruktioner.

- Det såg ut som två tefat lagda mot varandra, täckte nästan hela vänstra körbanan och fyra meter av vägkanten. Jag fick ett utmärkt tillfälle att bedöma det mot vägbeläggningen och den vita linjen, och uppskattade att det mätte drygt åtta meter i diameter.

-Jag blev överrumplad, bromsade snabbt och stannade ett tiotal meter från objektet. När jag så satt där och blinkade några sekunder hade jag en bestämd känsla av att det fanns en lucka på den sida som var vänd åt mig, alltså söderut, som hade dragits in på sin plats och stängts alldeles när jag träffade på skeppet.

- Men det underligaste var de "bokstäver" eller symboler på luckan som framstod som mörka t o m mot den ganska mörka ytan i övrigt. Det var breda tecken, jag kan inte säga om de var målade eller ej. De lyste inte men framträdde ändå tydligt, omkring 20 cm höga, på den mörkgrå luckan som jag uppskattade till ca 90 cm i höjd.

- Det lyste inte om föremålet och inget ljud hördes. Min bil påverkades inte, motorn spann och ljuset hade full styrka. Farkosten var absolut jämn utan utskjutande delar. Där de två "faten" möttes fanns ingen fals eller skarv, det var bara lätt trubbigt i ytterkanten.

- Detta uppfattade jag på några få sekunder. Sedan började farkosten darra på den plats där den stod men höjde sig tydligen eftersom gruset på vägkanten kom i rörelse. Lite större stenar började rulla nerför sluttningen. Småstenar under skeppet sprutade som vid en rivstart.

- Sedan skakade föremålet till och gav sig i väg, tvärs över vägen och ut över dalen. När det lättat helt från marken, tippade det över något åt mitt håll och sköt sedan i väg mot nordost. Det försvann sedan helt och hållet lika snabbt som man knäpper med fingrarna. Jag såg hur den avrundade formen tonade bort i mörkret. De enda ljud som hördes i bergens stillhet var bilmotorn som spann och stenar som fortfarande föll nerför sluttningen.

-Hela episoden, från det jag stoppade bilen tills skeppet försvann, tog omkring en halv minut. Det var snabbt förbi. Man upptäcker något och vet med sig att det gäller att titta fort, för man får aldrig någon ny chans.

Wheeler skulle få en ny chans fast han då inte visste det. När han samlade tankarna innan han fortsatte färden, återkallade han i minnet all han sett och känt, särskilt intrycket av luckan på skeppet som slagit igen vid hans oväntade ankomst. De underliga symbolerna på luckan hade nu etsat sig så fast i hans minne att när han såg dem på en annan mystisk farkost år 1956 kunde han upptäcka en liten förändring.

När han kom fram till huset (hans vän var

inte inne) tog Wheeler sig in med en reservnyckel och drack en kopp kaffe. Sedan gick han till sängs men kunde inte somna. De underliga symbolerna snurrade i huvudet på honom, den lutande siffran "8" med en punkt framför, figuren i mitten som såg ut som "f" och det tredje märket som var ett "M" med öglor. Vad kunde de betyda, undrade han. De var lika främmande som farkosten i övrigt och ökade bara mysteriet. Han försökte slå bort det ur tankarna och långt senare föll han i lätt sömn.

Men klockan tre på natten väcktes han av ett ljudligt surr som tilltog i styrka tills, som Wheeler uttryckte det: "Jag kände det som om jag var inuti klanglådan på en gitarr."

Han sprang ur sängen och förbi sin väns rum just som denne tittade ut för att fråga vad det var för ett oljud, kom nerför trapporna precis lagom för att ute på gården hinna se ett blinkande sken som plötsligt försvann. De högfrekventa vibrationerna höll på ytterligare någon minut och dog sedan plötsligt ut. Han kunde inte avgöra om ljudet kom uppför eller nerifrån i dalgången.

På morgonen upptäcktes att transformatorn, som låg ganska nära stugan och hade en 15 000 volts ledning till Running Springs, gav ifrån sig rök. Elströmmen hade brutits på en lång sträcka. När reparatörer från elverket kom frågade Wheeler dem vad som hänt.

De hade noterat spänningsfall på natten samtidigt som Wheeler hört surret, men betecknade detta bara som "ett sånt där fel" som det kan bli på en transformator. Wheeler har en annan uppfattning.

När Stanford Friedman frågade honom vidare om detta, berättade teknikern:

- Jag tror att mina andra iakttagelser hängde samman med spänningsfallet. Det fanns ingen enkel förklaring till surret - en stor transformator som råkar i olag surrar genom att lamellerna i den vibrerar och fortsätter surra ännu mera medan lindningarna bränns ned. Ljudet dör inte ut på det sätt jag hörde.

Bara två år senare gjorde Wheeler ännu en UFO-observation, men ångrar nu bitert sin nyfikenhet vid detta tillfälle

Forts på nästa sida

- o - o - o - o - o - o -

DET SKADADE TEFATET

År 1956 såg Wheeler en helt annan sorts strömbombrott:

En utomjordisk farkost i svårigheter som fick "draghjälp" av ett annat UFO till ett mål högt upp i skyn, kanske ett moderskepp.

Säger man att Wheeler måste haft en väldig tur för att få se mer än en silverskiva på nära håll kan han inte hålla med om detta. Det andra mötet med ett UFO gav honom nämligen skador för livet.

Det var en glödhet augustidag i San Luis, Arizona. Wheeler var på sin gård nära mexikanska gränsen och arbetade med svetsning. En mexikanare som hjälpte honom hade gått hem för siesta vid middagstiden.

På omkring 700 meters höjd flög ett bombplan av typ Canberra på en rutinflygning. Wheeler var van att se dem. Men när han denna gång kastade en blick uppåt, med handen som skydd för den brännande solen, blev han på det klara med att bombplanet inte var ensamt.

- Jag tittade söderut och väntade att få se planet vända mot norr igen som vanligt. Men plötsligt planade det ut och girade åt väster. Jag undrade något vad det berodde på och fick då se en fläck alldeles bakom stjärtpartiet.

- Först trodde jag att planet bogserade en målfigur men när jag tittade närmare på den skivformade fläcken förstod jag att det var fel. Inte heller kunde det vara - vilket jag också tänkte på - en raket som följde efter flygplanet.

- Bombplanet ändrade nu kurs direkt mot sin bas Yuma. Det andra föremålet hängde efter, precis som om det nyss frånkopplats. Sedan bromsade det upp och en glödande, elliptisk massa sänkte sig ner mot södra utkanten av mina ägor, fladdrande fram och tillbaka.

- Jag trodde att jag fått solsting, drog mig in i skugga, tog en vattenslang och lät vatten rinna över huvudet, men tittade fortfarande ditåt.

- Rökpuffar slog ut åt alla håll, svarta precis som den värsta dieselsrök. De kom inte rytmiskt och nådde inte så värst långt bort från flygkroppen.

- Så sjönk det till ett par hundra meters höjd och hängde där, på bara några hundra meters avstånd.

- All röken skymde det inte. I mitten kunde man se en lysande blå fläck, tomt i det skarpa solskenet. Det blåa var så lysande som plasma, joniserad gas.

- Jag måste ha observerat det i drygt två minuter medan jag funderade på vad jag skulle göra. Närmaste kamera fanns hos en vän ett par kilometer därifrån. Inget levande fanns inom synhåll. Farkosten hängde där gungande, spydde rök och var alldeles tydligt i svårigheter.

Medan Wheeler flyttade sig in i trädsugga på västra sidan av huset började farkosten stiga, mycket långsamt och fortfarande starkt rykande. Han gick förbi sin svetsutrustning och tog impulsivt på sig svetsglasögonen. Då fick han ännu tydligare se hur UFO:t desperat försökte ta sig från vår planets yta.

- När jag såg mot den lysande blå fläcken såg jag något som påminde om lindningen på en stor elektrisk motor men i stället för trådar var det rör som föreföll ha orange färg. Rören var lagda mot varandra, det ena stack in i det andra, och uppdelade i sektioner inom den runda kroppen. Sex stavar stod mot dessa sektioner och inuti dem tycktes plasma flyta runt i rören. Det var tydligen så det fantastiska blå skenet uppstod. Med skyddsglasögonen på var det som om jag sett rakt genom ytterhöljet, farkosten verkade nästan genomskinlig.

- Jag kunde inte se varifrån röken kom. I den vinkel jag iakttog det såg jag i genomsnitt underdelens yttre kant. Det är möjligt att det var något annat i överdelen.

- Den farkost jag såg 1954 hade ungefär samma form men var mycket mindre. Den trubbiga kanten var precis likadan.

- Skeppet steg nu mot nordväst i 45 graders vinkel och blev till en liten fläck. Jag tog

av mig skyddsglasögonen och stod och tänkte över vad jag egentligen sett, då plötsligt - PANG. På ett ögonblick var det tillbaka på samma plats och nu var röken värre än någonsin förut.

- När jag tog på mig skyddsglasögonen igen kom ett nytt skepp i precis samma bana, och detta var det inget fel på. Det hade en matt, orange färg.

- SEDAN SÅG JAG NÅGOT SOM VERKLIGEN SKAKADE MIG.

- PÅ ÖVERDELEN AV DET NYA SKEPPET FANNS TVÅ LIKADANA SYMBOLER SOM JAG SETT PÅ UFO:t SOM LÄG VID VÄGEN 1954.

- Den lustigt lutande siffran "8" var sig lik, men punkten framför hade fått en bred ring kring sig. Något litet "f" såg jag inte, men ett "M" med öglor, precis likt det förra. Allt framstod som mörkt mot den glödande bakgrunden.

Den nya farkosten manövrerade sig sakta och försiktigt in under den första tills den kan ha varit 20 meter under. Då började de båda sakta stiga, i exakt samma bana som de kommit ner, nästan som om det funnits ett spår där.

- Jag kunde nästan känna den enorma energitvecklingen när de drog iväg mot sitt mål. Det gick väldigt sakta till en början, men sedan smalt de snart ihop till två små lysande prickar och försvann.

Wheeler gick sedan ner till den plats på sina ägor över vilken de två farkosterna hängt. När han kom dit började huden klia, en irriterande känsla. Bara efter ett par meter till kom han in i en "underlig, kall ström, den mest förlamande kyla", han kände.

Det verkade inte klokt att en iskall luftström kunde uppstå en sommardag i Arizona med fyrtio graders hetta. Han tumlade tillbaka från denna kyla men fick då en svidande känsla i ryggen som drev honom framåt igen. Nu försökte han på olika ställen komma ur den kalla luftströmmen som var omkring fem meter i diameter. Han såg ingenting, inget moln, ingen rörelse, kände endast polarkylan mot sin kropp.

När han slutligen lyckades tränga sig ut sved hans ögon, hans synbilder förvrängdes, och han började kräkas. Han undrade på nytt om han fått solsting men antog sedan att han måste ha hamnat i en zon av (elektriskt laddad?) kallluft som bildats under de två farkosterna.

Detta var bara början till hans besvär.

Den natten fick han diarréanfall som sedan återkom under tre år. Behandling på de bästa sjukhus i Kalifornien kunde inte helt återställa honom till full hälsa. Han fortsatte arbeta men magrade och kände sig alltid trött. Först år 1961, på ett specialiserat sjukhus i Palo Alto, diagnostiserades sjukdomen utförligt. Läkarna var förbluffade över hur den uppstått. Inte heller kunde de förklara de underliga röda fläckar som hans inälvor uppvisade.

Wheeler är ett mycket värdefullt ögonvittne. Med sin bakgrund som maskiningenjör och förmåga att jämföra det okända han ställdes inför med vad han vet om vår världs teknik gav han många värdefulla detaljupplysningar.

När vetenskapsmannen Stanton Friedman visade Betty Hill (från en av de mest välkända "kontakthistorier" vi har, Barney och Betty Hill-fallet) de symboler som Wheeler beskrivit, svarade Betty snabbt och säkert, att den lutande siffran "8" med en punkt framför var ett av de tecken hon sett i en bok ombord på det UFO hon och hennes man mötte.

Det har också spekulerats i om det UFO som följde efter bombplanet fick en mängd kolväten kondenserade på sin yta (bombplanet kan t ex ha tömt en del av sitt bränsle). Denna kolvätesfäsk skulle då ha kunnat reducera den elektriska potentialen hos det utomjordiska skeppet och tjock svart rök torde ha bildats när kolväten brändes av.

Källa:

Den amerikanska månadstidningen SAGA UFO-Special. Skriven av B Ann Slate.

ELVA FÄRDER MED APOLLO

Av Tony Ericsson "Rymd-Tony".

Del 2

Apollo 9 provar månlandaren

Apollo 8:s 10 varv runt Månen julen 1968 bevisade att Förenta Staterna kunde flyga sina astronauter till Månen, gå in i omloppsbana där och sedan åter skjuta sig tillbaka till Jorden och landa välbehållna. Men fortfarande återstod det att provflyga den farkost som skulle landsätta dem på Månens yta.

Den spindelliknande månlandaren, vars enda uppdrag var att landsätta två män på Månen och sedan föra dem åter till den väntande moderfarkosten, var 7 meter hög. Med benen utfällda var den största diametern nära 9,5 meter. Fulltankad och med besättning vägde den 15 ton, varav hela 11 ton var drivmedel.

Den var konstruerad i två steg, nedfartssteget bestod i princip av en plattform med fyra ben och en raketmotor som senare skulle användas vid landningar på Månen. Steget påminde om service-modulen så tillvida att det i huvudsak bestod av drivmedelstankar. Det rymde också vatten och syreförråd. Fulltankad vägde den 3 meter höga avdelningen drygt 10 ton.

Uppfartssteget påminde om kommandodelen så tillvida att den hade en kabin för besättningen med eget miljökontrollsystem, höjdkontroll, telekommunikations- och navigeringsutrustning samt behållare med diverse förnödenheter. Styrorganen och andra instrument var dubblerade så att endera av besättningsmännen kunde styra farkosten. Fulltankad vägde den 3,75 meter höga sektionen något över 4,5 ton.

Eftersom månlandaren enbart skulle operera ute i rymden kunde den byggas utan hänsyn till förhållandena på Jorden. Stegen på nerfartssteget skulle inte hålla för en människa nere på Jorden, men på Månen gick det bra eftersom tyngdkraften endast är en sjättedel av Jordens.

Någon hänsyn till det aerodynamiska mot-

ståndet som bildas vid starten behövde inte heller tas, eftersom månlandaren låg inkapslad i det tredje raketsteget, aluminiumväggarna kunde därför byggas papperstunna.

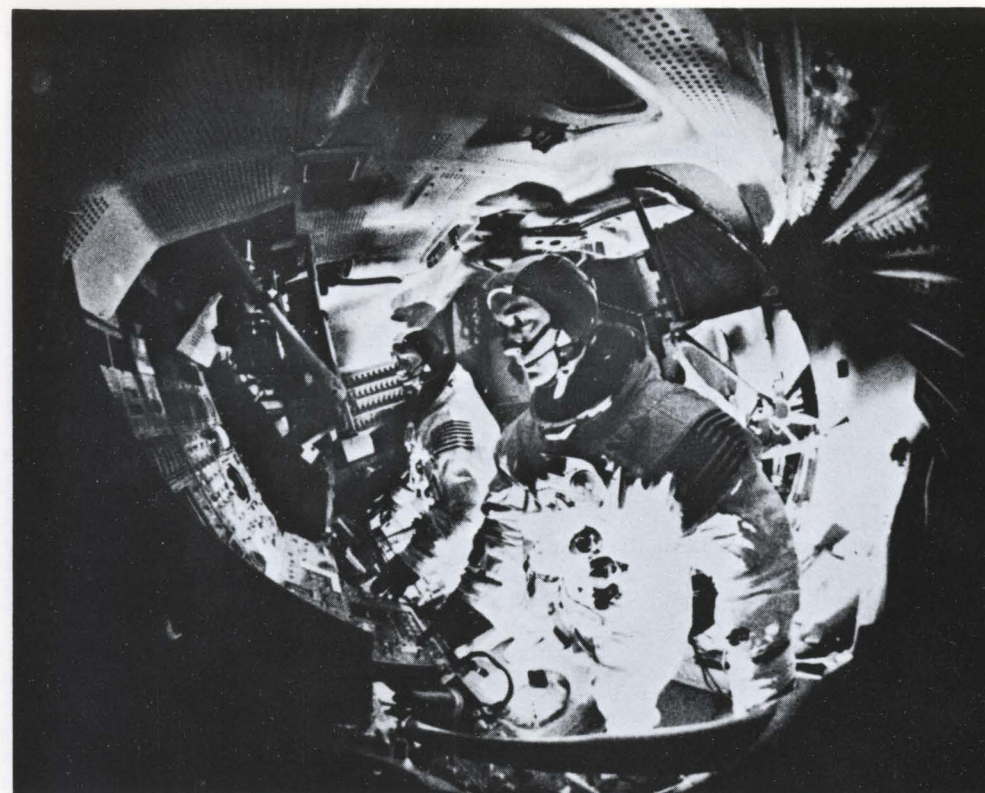
Inom planerna låg två provflygningar av månlandaren. Den första skulle ske med Apollo 9 som enbart skulle hålla sig i jordomlopp. Under tio dygn skulle farkosten gå i omloppsbana runt Jorden och genomföra avancerade testflygningar med månlandaren. Det skulle bli krävande dygn för besättningen, som bestod av James Mc Divitt chef, Russel Schweickart månlandar-pilot och David Scott kommandodels-pilot.

James Mc Divitt och David Scott var båda rymdveteraner. Mc Divitt hade i juni 1965 kretsat runt Jorden i Gemini 4 tillsammans med Ed White som omkom under en startsimulering (se GICOFF-Information nr 2 sid 8-9). Scotts astronautbana började med att han delade britsarna tillsammans med Neil Armstrong ombord på Gemini 8, som sköts upp i mars 1966.

DEN 3:e MARS 1969

Apollo 9:s tre astronauter sitter fastspända i sina sitsar på toppen av den 111 meter höga Saturnus 5-raketen. Nedräkningen pågår. Från startkontrollen kommer det ständigt rapporter om startraketens kondition, sekund för sekund. Klockan 17, svensk tid, nådde äntligen nedräkningsklockan nollan. Med en väldig eldsvans under kämpade sig raketen sakta upp mot den blå himlen och lämnade startplattan.

Cirka 10 minuter senare befann sig Apollo 9 nästan exakt i den planerade banan. Väl uppe i en bana lossade astronauterna på skyddsplåtarna som höll fast månlandaren. I och med det så lösgjorde sig också moderskeppet som de vände och styrde in i

Schweickart (i bakgrunden) och Mc Divitt under träning i en kopia av spindeln som fanns i Cape Kennedy.

månlandarens dockningskon. Hakarna låste sig och de båda avdelningarna var sammankopplade. Försiktigt drog de sedan ut månlandaren ur raketsteget och styrde i väg på behörigt avstånd.

Nästa punkt i programmet var att åter starta det frikopplade raketsteget och sända in det i en bana runt solen. Allt gick perfekt och astronauterna kunde observera hela händelseförloppet från sin kapsel. Därefter styrde de in sig i en annan bana och gjorde sig i ordning för sin första viloperiod.

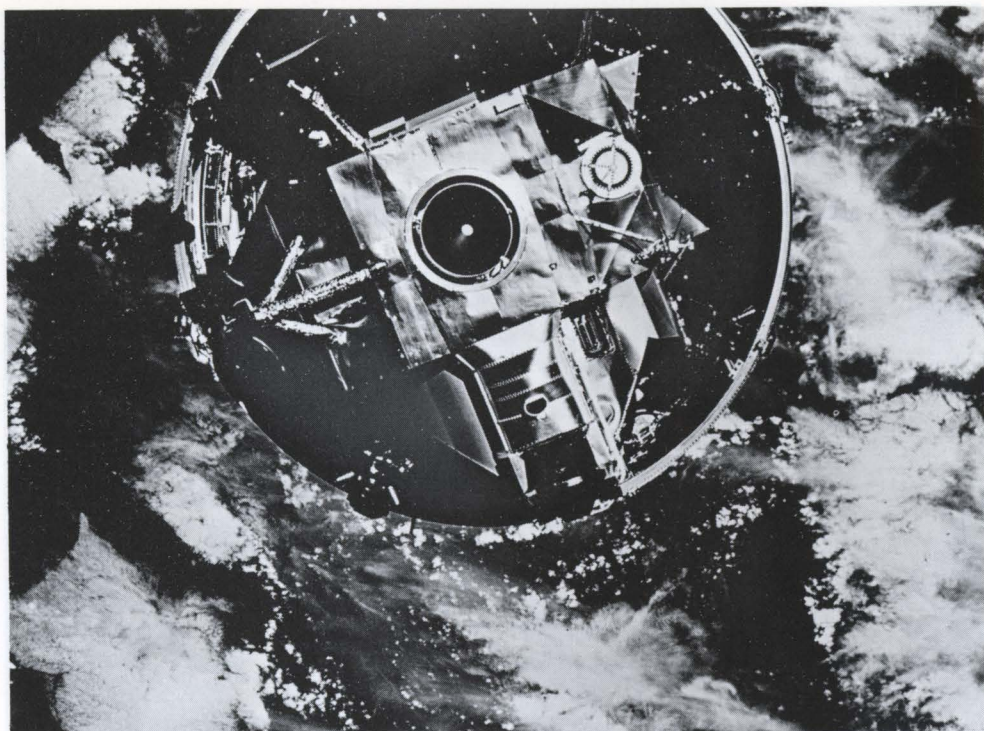
Under den andra dagen i rymden fortsatte de båda farkosterna att flyga sammankopplade i bana runt Jorden. I syfte att prova kommandoskeppets styrningsförmåga med månlandaren i nosen, genomfördes en rad kontroller av manöversystemen. Astronauterna tände även den stora motorn bak på moderskeppet och skickade upp sig i en hög ellipsbana runt vår planet, sedan sänkte de åter banan. Syftet med dessa motor-

tändningar som skulle upprepas hela färden var att simulera kurskorrigeringarna, som skulle genomföras på väg till Månen.

Dagen därpå öppnade astronauterna luckan till dockningstunneln, kröp igenom kommando-kapselns framparti och flöt in i månlandarens kabin. Provet var 1 tim och 40 min försenat p g a att astronauterna hade svårigheter att öppna luckan. När Schweickart kröp igenom tunneln fick han ett anfall av rymdsjuka. Han blev illamående och kräktes.

När astronauterna väl kommit in i månlandaren kopplade de på sin TV-kamera och lät världen få insyn i deras kapsel. P g a rymdsjukan höll sig Schweickart mest passiv under den 15 min långa sändningen. I tre timmar jobbade de båda astronauterna med att kontrollera systemen ombord. Sedan återvände de till moderskeppet där David Scott väntade på dem.

Följande dag upprepade astronauterna

Den här synen mötte Apollo 9-astronauterna när de skulle docka och dra ut månlandaren ur starttraketen under färdens första dygn.

samma procedur, de kröp igenom tunneln och tog sig in i månlandaren. De genomförde en ny provkörning av instrumenten och resultaten var goda. Efter alla testen klädde Schweickart på sig en kopia av de dräkter som hade utarbetats för promenader på månytan.

När påklädningen väl var avklarad sänkte astronauterna trycket och öppnade ytterluckorna på båda farkosterna. Med fötterna före flöt sedan Schweickart ut genom månlandarens lucka och när han väl kommit ut körde han in sina fötter i de "gyllene tofflorna" som var en anordning som höll honom kvar på plattformen på månlandaren.

Liksom tidigare rymdflanörer blev Schweickart mycket gripen av synintrycken som uppstod i fria rymden. Han började genast beskriva den magnifika Jorden. Sedan lösgjorde han sig från de "gyllene tofflorna" och började sakta krypa längs de båda farkosterna. Han kröp försiktigt eftersom han endast hade handtagen, som satt fästade på utsidan, att lita på. Någon "navelsträng" fanns inte på den självför-

sörjande rymddräkten. Under vägen till moderskeppet försökte sig Schweickart på lite rymdgymnastik, han svängde sakta med kroppen i riktning från de båda farkosterna.

Under den 40 minuter långa rymdpromenaden var astronauterna så ivriga och pratsamma att de inte brydde sig om att svara när Houston anropade dem. Till slut blev markpersonalen så otålig att en av dem ropade:

"Hallå, är det någon som hör mig över huvudtaget där uppe?"

När "marken" gjorde det tionde försöket svarade äntligen astronauterna och de kunde då rapportera att luckorna var stängda och att allt hade gått perfekt.

FREDAGEN DEN 7:e MARS 1969

Mc Divitt och Schweickart kröp sakta igenom tunneln in i månlandaren. När de väl var inne stängde de omsorgsfullt luckorna emellan sig och moderskeppet. Efter kontroll av att allt var i sin ordning fick

de besked ifrån "marken":

"Ni har go för losskoppling."

Efter smärre problem styrde kvarvarande astronauten David Scott moderskeppet ur månlandarens hakar. Farkosterna var fria. I samma ögonblick dök två nya namn upp i radioförbindelsen

"SPIDER" (månlandaren) och "GUMDROP" (moderskeppet).

Man hade i förväg bestämt detta så inga förväxlingar skulle ske vid anropen.

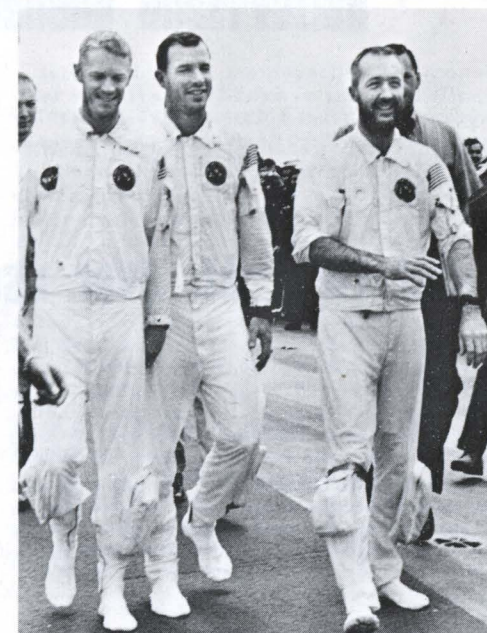
Med Mc Divitt vid spakarna styrdes sedan Spider in i en helt ny omloppsbana, som förde den 15 mil från Gumdrop. Hela tiden hade de bägge månlandar-piloterna i bakhuvudet att manövern måste lyckas annars skulle de vara räddningslöst förlorade, eftersom endast Gumdrop hade den värmsköld som behövdes för att komma tillbaka genom jordatmosfären. När Spider hade nått den mest avlägsna punkten på banan, började Mc Divitt styra den tillbaka till den väntande Gumdrop. När farkosterna kom inom synhåll för varandra igen, utropade den väntande Scott:

"Du är den största, snällaste och roligaste spindel som jag någonsin sett i hela mitt liv."

Sex timmar efter isärkopplingen dockade åter de båda farkosterna. Nöjda och belåtna återförenades de tre rymdfararna i moderskeppet.

Några timmar senare gjorde de sig av med den trogna spindeln och skickade upp den i en bana vars högsta punkt låg cirka 6 000 mil från jordytan.

Sex dagar senare landade Apollo 9 i Atlanten och bärgades av hangarfartyget USS Guadacanal.

Apollo 9-astronauterna, (från vänster) Schweickart, Scott och Mc Divitt, bordar USS Guadacanal, efter sin precisionslandning rakt på målet.

Apollo 9-färden var över. Allt hade gått så perfekt att teknikerna vid det här laget kunde se fram emot månlandning i juli och månprovflygning av månlandaren i maj.

Ordlista

strange — konstiga
creatures — varelser

brewery — bryggeri

glassy — glasiga
faces — ansikten
a lot — ganska ofta

Genom vår representant Boris Jungkvist i Sollentuna har vi erhållit ytterligare två mycket intressanta pilot-observationer från Sverige. (Se "Besättning på svenskt passagerarplan sid 31.)

Båda observationerna är gjorda av kvalificerade personer och i båda fallen var det en flygkapten och en flygstyrman som var vittnen till ljusfenomenen. Observationerna är gjorda under flygning i svenskt luft-
rum.

-Det steg rätt över oss med enorm hastighet

För ungefär ett och ett halvt år sedan, den 3 december 1971, gjorde flygkapten Olof Berner, Bålsta, och flygstyrman Lenart Rydholm en iakttagelse av ett cirkelrunt föremål med diffusa kanter. Det hände under en flygning över Östersjön. Planet befann sig ca 50 nautiska mil (drygt 90 km) nordväst om Visby på 4 000 fots (1 200 m) höjd. Vädret var klart med lite blåst, vid horisonten fanns det en moln-skärm. Det var mörkt.

Händelseförloppet var som följer:

Klockan 17.40 upptäckte de ett föremål "snett framåt vänster (klockan 10)" på samma höjd som de flög, alltså 4 000 fot.

Föremålet, som utstrålade ett starkt, konstant, vitt ljus verkade först vara stillastående, men efter ca 2 - 3 sekunder började det stiga. Först ganska långsamt, efter 2 - 3 sekunder ökade hastigheten enormt, samtidigt som blåvita ringar "puffade" (pulserade) som en corona omkring föremålet.

Föremålets storlek var ungefär 1/3 av fullmånen när denna står högt över horisonten.

- Det försvann i en klar rymd nästan rakt över flygplanet efter ca 15 sekunder, skriver flygkapten Berner i frågeformuläret.

Vittnet bedömer avståndet till föremålet till ca 5 km, vilket han säger är en "ren gissning". Föremålet upptäcktes i västlig riktning (270 grader).

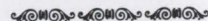
Kommentar:

Det rör sig här om kvalificerade vittnen. Därför kan vi med god säkerhet tro dem, när de säger att föremålet steg rakt upp

i rymden med "enorm" hastighet. Vilket på jorden tillverkat föremål stiger från ca 1 200 meters höjd rakt upp i rymden och försvinner ur sikte på 15 sekunder? Det är klart att det kan ha rört sig om ett litet föremål, men nog borde det ha setts i mer än 15 sekunder i alla fall, eftersom det var ett lysande föremål med den skenbara storleken av 1/3 av Månens storlek.

Källa: _

Ifyllt frågeformulär av den 19.1.1973.

Samma datum men ca 10 minuter senare observerades ett fenomen i Danmark och Skåne, vilket redogörs för på sid På grund av den korta tidsskillnaden kan man lätt föranledas tro att även de två piloterna sett detta fenomen. Så torde dock inte vara fallet då pilotangivelserna är mycket exakta och på de flesta punkter inte alls överensstämmer med observationerna i Danmark och Skåne.

Forts på nästa sida

Tack alla Ni som sänt oss pressurklipp.

TOPPEN.

Fortsätt gärna med det.

Red.

"Killer - satellite" sprängde Kosmos 462 - Världens första visuella observation

När vi i GICOFF höll på med sammanställandet av pilotobservationen som ägde rum över Östersjön den 3.12.1971 tyckte vi att datumet på något vis lät bekant. Därför tog vi fram pärmen med pressklipp från år 1971 och mycket riktigt i den fann vi det vi sökte. Den 3 december gjordes ett flertal observationer i Skåne och Danmark. Här följer sammanfattningsvis pressklippens innehåll.

Eftersom föremålet kom från sydväst och tidsmässigt sett den första observationen utfördes i Danmark börjar vi med att citera ur den danska UFO-tidskriften UFO-NYT nr 1/1972, följande rapport:

"Klockan 17.51 den 3 dec blossade ett lysande klot upp i sydväst. När det först sågs var det stillastående och omgivet av en corona. Först långsamt men därefter snabbare och snabbare förflyttade sig föremålet mot zenit. Samtidigt avtog ljusstyrkan och coronan. När föremålet nådde zenit slocknade det helt.

Föremålet sågs tydligt, vid samma tidpunkt, från Lolland i söder till Fyn i väster och Skåne i öster. De upplysningar vi har fått tyder på att det har rört sig om en satellitstörning. Det var säkert Kosmos 462 som brann upp. Vi hoppas kunna bringa närmare klarhet i saken i nästa nummer."

- o - o - o - o - o - o -

Ja, så löd alltså artikeln i UFO-NYT. Går vi så till de svenska rapporterna lyder de som följer:

Tre minuter efter observationen i Danmark, alltså klockan 17.54, görs en iakttagelse i Ängelholm. Det var civilingenjör Dag Romell, Ängelholm, som såg ett föremål komma från sydväst och försvinna mot nordost.

Några detaljer rörande denna observation föreligger inte.

- o - o - o - o - o - o -

En minut senare, klockan 17.55, utspelar sig följande händelse i Trelleborg.

Citerat ur Trelleborgs Allehanda.

"När butikschef (fotohandel) Lars Höggren, Trelleborg, höll på med att ta in flaggorna utanför affären råkade han titta upp mot himlen och fick då se ett fosforlysande föremål komma på hög höjd utifrån havet in över staden.

Han ropade genast på sina anställda, vilka omedelbart rusade ut. Även dessa såg tydligt det lysande föremålet vars storlek var ungefär som fyra-fem stjärnor tillsammans.

Hela observationen varade i cirka 30 sekunder.

Det verkade som om föremålet försvann in över landet eller kanske ut i rymden, säger vittnena samstämmigt. Ljuset liksom tonades bort vid försvinnandet."

- o - o - o - o - o - o -

"Efter ytterligare några minuter kom det ännu ett telefonsamtal till T-A:s redaktion. Denna gång ringde försäkringsinspektören Carl-Axel Åkerman, som bor på Prästahedjan i Trelleborg. Han hade vid samma tidpunkt (17.55) sett ett föremål passera över staden. Han säger så här":

- Det såg faktiskt ut som ett vanligt tefat, alltså ett mindre fat. Det lyste med ett skarpt vitt sken och från sidorna strålade det ut ljus. Föremålet kom från sydsydväst och passerade över stan i riktning mot nordnordost.

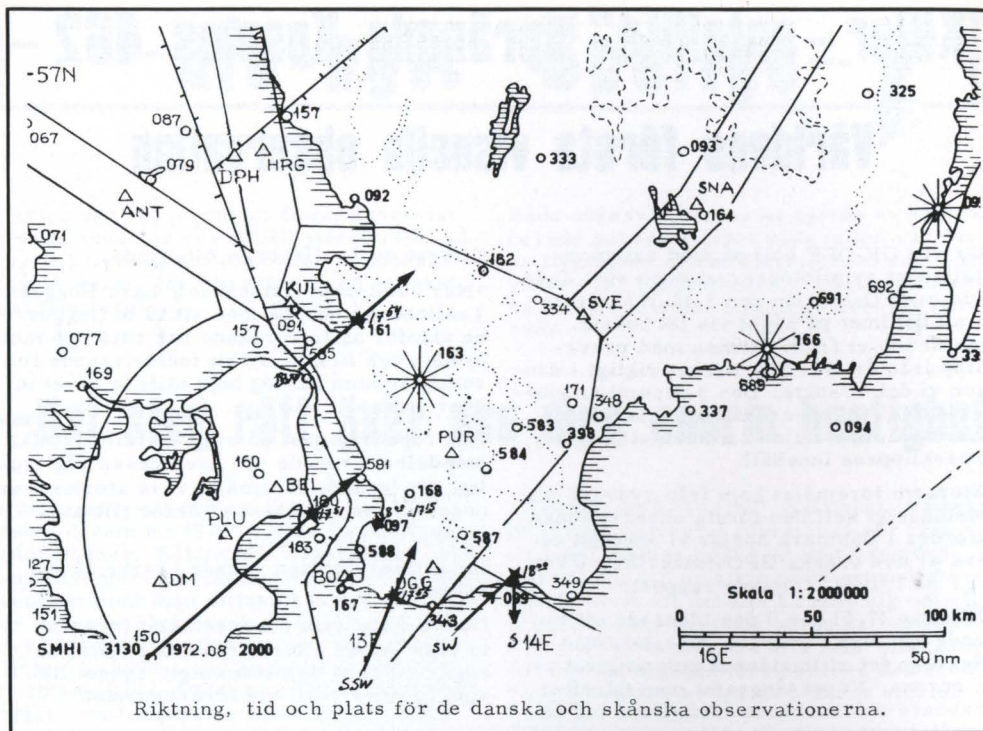
"Även hans fru och två barn såg ljusfenomenet som var synligt i cirka 15 sekunder, strax därefter avtog ljusstyrkan och efter ytterligare några sekunder var det helt försvunnet.

Vidare säger herr Åkerman att det hade en 'kupolliknande infattning'.

Han påstår på det bestämdaste att det inte kan ha varit någon satellit eller utbränt raketsteg."

- o - o - o - o - o - o -

"Ännu en observation skedde vid 18-tiden.

Det var Staffan Tjörnby, Bussjö, som såg ett kraftigt lysande föremål komma flygande på hög höjd med stor hastighet. Föremålet kom från sydväst och förflyttade sig i nordostlig riktning. Ungefär mitt över hans hem i Bussjö gjorde föremålet en 'hårnålsliknande' kursändring och fortsatte därefter rakt söder ut mot Ystad och ut över havet. Det diffusa föremålet var omgivet av en skarpt lysande ljuskägla och rusade fram alldeles ljudlöst."

- o - o - o - o - o -

Även i Malmö sågs ett föremål. Det var Harald Persson som klockan 18.00 såg ett runt lysande föremål. Så här skriver han i en insändare i tidningen Arbetet:

"Först trodde jag det var månen, men föremålet rörde sig i en rak riktning. Jag vet att månen inte befinner sig i det väderstrecket. Dessutom var föremålet mindre än månen. Jag visade min fru fenomenet, även hon tyckte det verkade konstigt. Det försvann uppåt samtidigt som skenet blev svagare, för att till slut försvinna."

- o - o - o - o - o -

SAMMANFATTNING:

Föremålet har kommit från sydväst till sydsydväst och passerat vittnena på mycket hög höjd med hög hastighet.

Endast ett vittne påstår att föremålet gjorde kursändring.

Föremålet lyste med ett starkt vitt eller fosforliknande sken. Flera vittnen uppger att ljusskenet tonade bort när det försvann.

Iakttagelserna är gjorda mellan klockan 17.51 och cirka 18.00. Observationstidens längd varierar mellan 15 och 30 sekunder.

Kommentarer:

När tidningen Arbetet gjorde en förfrågan på Luftfartsverket vad det kunde röra sig om blev svaret:

"Det har troligen varit raketer från östtyska marinens övningar i södra och sydöstra Östersjön."

Hur dessa raketer kan ha fått denna sydvästliga till nordostliga kurs förtäljer däremot inte historien.

Ritar man in föremålets kurs på en karta märker man genast att Luftfartsverkets uttalande måste vara taget ur "luften".

Det visar klart och tydligt att föremålen kommit in över Danmark och Sverige från Västtyskland och sydvästra Östersjön.

Till rutinen, när vi får in sådana här rapporter, hör att vi tar kontakt med vår satellitexpert, civilingenjör Sven Grahn, Stockholm, för att låta honom undersöka om det eventuellt kan ha varit någon satellitstörtning eller något sovjetiskt eller amerikanskt rymdexperiment som iakttagits.

Vi gjorde så även denna gång och resultatet av Sven Grahns undersökning citerar vi här nedan.

Till grund för undersökningen har han från GICOFF fått kopior på pressklippen och en kopia på artikeln i den danska tidskriften UFO-NYT nr 1/72. I UFO-NYT omnämndes den ryska satelliten Kosmos 462, vilket gav honom en viss ledtråd.

Nu har jag fått uppgifterna om Kosmos 462.

Nedan ger jag positionen för två latituder:

50°N och 60°N

50°N, 5.2°E kl 17^h50^m10^s svensk tid

60°N, 22.7°E kl 17^h53^m36^s svensk tid

Detta den 3 december 1971.

Höjden vid 50°N var 231.5 km och vid 60°N 252.2 km.

I Table of Earth satellites, Royal Aircraft Establishment, Farnborough, står i en not på sidan 280:

"Cosmos 462 passed close to Cosmos 459 on 1971 Dec 3.70."

Detta betyder att Kosmos 462 passerade nära Kosmos 459 (65.81° banvinkel, 89.34 min omloppstid, 224-260 km upp 29 november 1971), och var ett prov med Sovjets rymdvapen - en "killer-satellite" som det heter på engelska. Av satellitlistan framgår också att satelliten åtföljs av 26 fragment i banan. Dec 3.70* är alltså kl. 17.50 svensk tid den 3 december.

* Talet "70" efter datumet är en tidsangivelse och det betyder att det förflutit sju tiondelar (7/10) av dygnet. Multiplicerar man 7/10 med 24 (antal tim/dygn) kommer man fram till tiden 16.50 GMT vilket blir 17.50 svensk tid. (GICOFF:s anm.)

Kosmos 462 hamnade slutligen i banan 65.75° banvinkel, 105.43 min omloppstid, 230-1800 km.

Explosionen som vittnena iakttagit kl 17.51 stämmer mycket bra med mötet mellan Kosmos 462 och 459. Sprängningen av Kosmos 462 resulterade alltså i 26 fragment och var ett prov med ett system för förstöring av fientliga satelliter. Under de senaste åren har flera sådana prov gjorts. Kosmos 462 och 459 var bara ett i mängden.

VITTNENA HAR SETT NÅGOT MYCKET REMARKABELT OCH DETTA ÄR DEN ENDA KÄNDA VISUELLA OBSERVATIONEN AV ETT SÅNT HAR SOVJETISKT RYMDFÖRSÖK.

Med vänlig hälsning

Sven Grahn

SLUTKOMMENTAR:

Vi kan därmed konstatera att överensstämmelserna i tid, platser, riktning är så gott som hundra procentiga och fenomenet får anses vara helt uppklärat. Den enda detalj som faller utanför ramen är uppgiften om föremålet över Bussjö, som skulle ha gjort en "hårnålsliknande kursändring".

Källor:

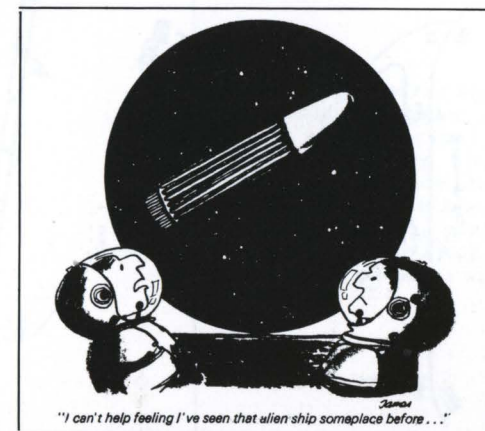
Trelleborgs Allehanda av den 4 dec -71.

Ystads Allehanda av den 4 dec -71.

UFONYT nr 1 -72.

Arbetet av den 5 och 13 dec -71.

Brev från S. Grahn av den 5 maj -73.

UFO:t gled ned i gammalt grushål och upp igen

Unik närobservation

Lördagen den 5 maj besökte undertecknad, Nils-Erik Lind, Paul Persson i Kristianstad. Han var mycket tillmötesgående och vänlig nog att besvara mina frågor och visa mig platsen för observationen den 19 november 1972. Här följer hans berättelse:

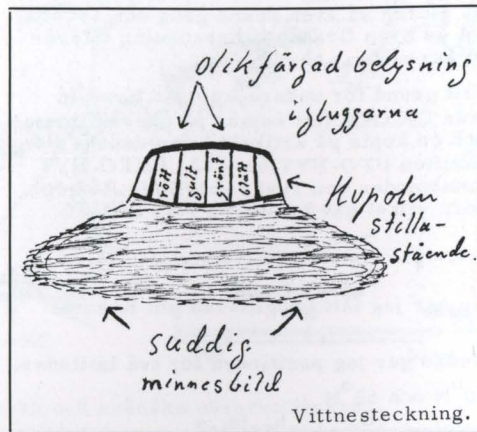
- Den 19 november 1972 strax före klockan 17.45 kom jag tillsammans med tre medpassagerare körande med bil på en mindre, asfalterad väg utan belysning utmed Rinkaby Flygfält. Vi färdades från öster mot väster och jag körde mycket långsamt, ca 20 - 30 km/tim, ty vägbanan var frusen och hal.

- Klockan 17.45 då vi befann oss vid en gammal grushåla, gjorde en av mina passagerare mig uppmärksam på ett okänt föremål som befann sig jämsides med bilen och på ett avstånd av 10 - 15 meter på höger sida. Jag stannade ögonblickligen bilen.

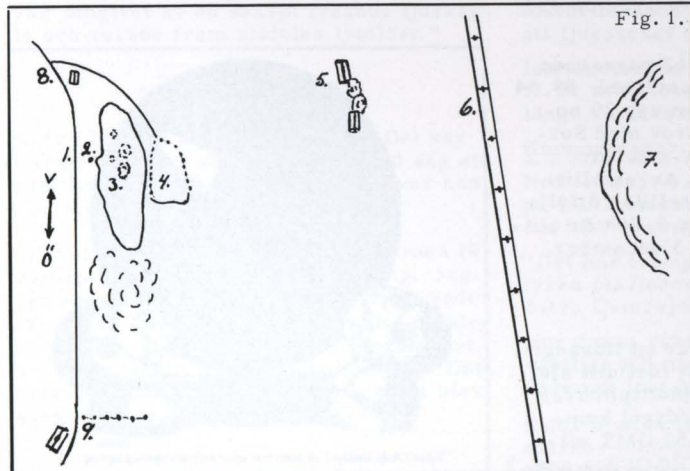
- Föremålet svävade, likt en dåligt pumpad ballong, några få centimeter över en betesmark och vi kunde alla fyra i bilen observera det mycket bra då endast ett mindre taggtrådsstaket fanns mellan oss och föremålet (se foto nr 1).

- Det stod inte helt stilla utan vaggade sakta i sidled. Vi vevade ner bilens högra sidorutor för att eventuellt uppfånga något ljud, men föremålet var ljudlöst.

- Underdelen på föremålet skimrade, var

mycket suddig och utan fasta konturer, men troligtvis var den skivformad. Ovan delen hade en kupol med skarpa konturer och var försedd med lodrätt placerade fönster. De var ca 8 cm breda, 30 cm långa och utstrålade vackra klara grundfärger likt kontrollamporna på en bils instrumentpanel. En färg i varje glugg.

1. Föremålet upptäcks och bilen stannas.
2. Föremålets placering då det upptäcks.
3. Gammal grushåla.
4. Soptipp.
5. Bebyggelse där föremålet förlorades ur sikte.
6. Kraftledning.
7. Grustag i drift.
8. Bilen vändes och man åker tillbaka.
9. Föremålet observerades genom kikare.

Foto nr 1.

Ett försök att illustrera UFO:ts läge bakom staketet.

Fotot taget från den plats där bilen stannade, och mot den plats där UFO:t befann sig.

Foto Nils-Erik Lind.

Jag minns dem som rött, gult, grönt och eventuellt också blått.

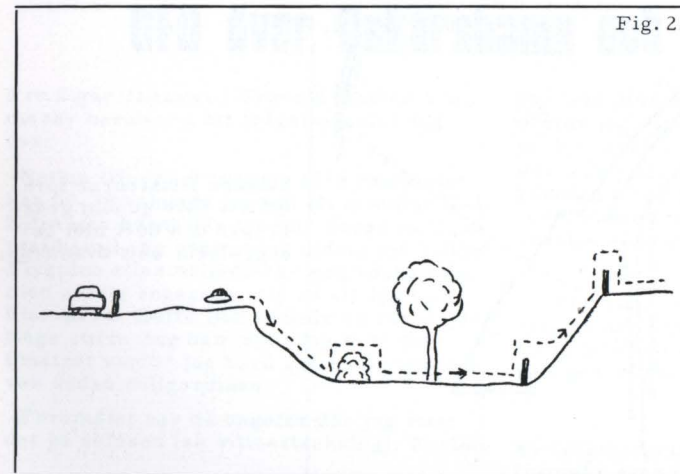
- Efter ett par minuter tippade föremålet ner en aning med den sida som var riktad mot norr och började långsamt förflytta sig i denna riktning längs markytan. Det hade nu bara några få meter kvar till kanten av den gamla grushålan där det gled ner och vi förlorade det ur sikte.

- Jag körde nu framåt vägen en bit, vände och körde tillbaka. Vi upptäckte nu åter föremålet som letade sig fram nere i grushålan, vilken var igenväxt med gräs

och höga buskar (se foto nr 2). Föremålet förflyttade sig med mycket låg hastighet och följde hela tiden markytans formationer, buskar, staket m m, på så vis att då det kom till ett hinder höjde det sig passerade över och sjönk åter på andra sidan.

- Jag körde vidare några hundra meter och stannade igen.

- Föremålet hade nu förflyttat sig ytterligare en bit norrut, men jag kunde observera det genom en kikare (16 x 50) som jag hade med mig i bilen. De olika

Skissen illustrerar hur föremålet hela tiden följde markytans formationer, buskar, staket m m, på så vis att då det kom till ett hinder höjde det sig, passerade över och sjönk sedan åter på andra sidan.

Foto nr 2.

Bilden är tagen från botten av grushålan, på den plats där UFO:t upptäcktes efter att det hade försvunnit ur sikte första gången, mot vägen.

Lägg märke till bilen som står på samma ställe som varifrån foto nr 1 är taget.

Foto Nils-Erik Lind.

ljusen på föremålet hade nu flutit samman till ett orange ljus, och det konstiga var nu att då jag stannade bilen gjorde föremålet detsamma och sjönk nedåt.

- Då jag åter satte bilen i rörelse höjde sig föremålet och började förflytta sig framåt. Detta upprepades flera gånger tills vi helt förlorade det ur sikte på ca 1 km avstånd vid en bebyggelse med trädunge.

Väderförhållanden:

Stjärnklar himmel och 3 - 4 grader kallt.

Observationstid:

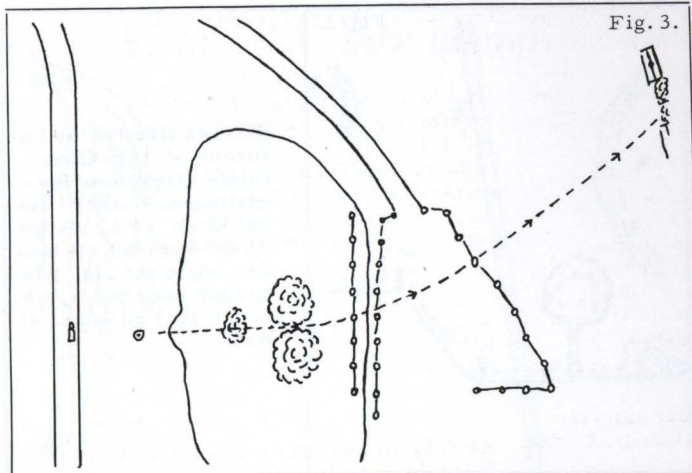
Cirka 15 minuter.

Kompletterande uppgifter:

Vid besöket hos Paul Persson ställde Nils-Erik Lind några kompletterande frågor.

- Kändes någon psykisk påverkan, stickningar eller dylikt?

- Nej, inte mer än att man blev lite uppskakad av det. Lite upphetsade

Skissen illustrerar föremålets färd genom grusgropen och bort mot bebyggelsen, sett ovanifrån.

blev vi väl allihop, men inte mer än vad man kan kalla för normal reaktion.

- Kändes det något vinddrag? Varifrån kom föremålet?

- Det måste ha kommit österifrån. Något vinddrag kändes inte.

- Eftersom bilen har dieselmotor påverkades väl inte denna?

- Nej. Tyvärr hade jag inte fått bilradion inmonterad, kanske hade det hörts knaster i den.

- Var billjuset tätt?

- Ja, men det är möjligt att jag slog om till parkeringsljus och då är det ju svårt att se någon förändring i ljusstyrka. Möjligen kunde instrumentljuset tonats ner då föremålet var som närmast men jag hade inte uppmärksamheten riktad åt det hållet just då.

- Det verkade vara konstant ljus från föremålet och det syntes inte att ovandelen snurrade heller.

- Det skulle väl ha märkts om de olika ljusen flyttat sig i sidled?

- Ja, men det gjorde de inte. Jag fixerade dem hela tiden tills föremålet försvann nerför slänten. Det stod inte helt stilla utan vaggade med ganska stora rörelser i sidled, ungefär som en ballong i ett snöre i stilla blåst.

- När det skulle börja röra sig vipade det till lite, mycket lite, men tydligen tillräckligt för att det skulle börja glida i en viss riktning. Sedan gled det över kanten till grushålan och då kunde jag inte se det mera.

- Men då det kom fram till de båda träden dök det upp igen?

- Ja, och jag kunde fortfarande urskilja de olika färgerna var för sig. De smälte inte samman förrän föremålet var över soptippen och jag tittade i kikaren. Sedan det försvannit vid bebyggelsen försökte jag åter få kontakt med det men misslyckades.

- Kändes det någon lukt?

- Nej. Vi hade sidorutorna nere men någon lukt märktes inte.

Kommentar:

Nils-Erik Lind anser Paul Persson vara ett trovärdigt vittne som visserligen tidigare hade läst om UFO, men, som han själv sade:

"Jag har inte lagt till någonting, detta är vad jag har sett, varken mer eller mindre."

Källor:

Ifyllt frågeformulär av den 12.3-73.
Nils-Erik Lind besökte vittnet den 5.5-73.

UFO över Oskarshamn och Vimmerby

Fru Signe Jansson i Transjö utanför Vimmerby berättar i ett frågeformulär till oss:

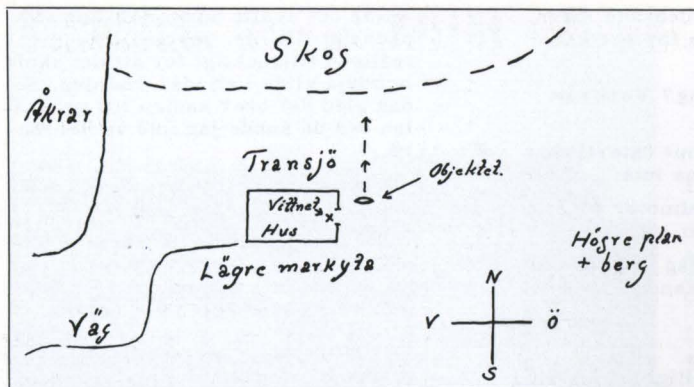
-Natten till den 9 januari 1973 exakt klockan 00.35 vaknade jag vid ett ovanligt ljud. Eftersom huset där jag bor ligger intill en trafikerad väg vaknar jag aldrig vid billjud. Flygplan eller helikoptrar kan väcka mig, men aldrig engagera mig så att jag blir klarvaken. Detta ljud liknade en retad getings surr. Jag har min säng mitt för fönstret varför jag bara satte mig upp och vek undan rullgardinen.

-Föremålet var då ungefär där jag ritat det på skissen (se vittnesteckning). Farten

var inte stor men skogen var nära intill varför jag inte kunde tänka mig att hinna se det annat än genom fönstret. Jag blev inte alls rädd men satt en stund i djup begrundan efter den fascinerande händelsen och undrade vad det eventuellt var för en varelse som styrde nämnda farkost...

...Vad som var fast kropp eller en utstrålning av den flygkropp jag såg är inte lätt att bedöma då det kanske ter sig ganska lika genom ett fönster.

Av frågeformuläret och telefonsamtal framgår även följande:

Fru Signe Jansson har gjort denna skiss för att illustrera omgivningen kring observationen.

Fru Jansson observerade föremålet i 15 sekunder. Det befann sig hela tiden ovanför trädtopps höjd varför det inte finns någon referens för att bestämma avståndet. Hastigheten var hela tiden konstant och även höjden bedöms av fru Jansson vara ungefär densamma under observationen, nämligen 150-200 meter.

Föremålets längd var hela tre gånger så stor som - och dess bredd ungefär lika med, månens diameter.

Ljusstyrkan uppskattas till "närmare månens än solens". Vädret var vid tillfället halvmulet.

Kommentarer:

Fru Janssons avståndsuppgift måste betraktas som mycket osäker då det är närmast omöjligt att bedöma hur långt bort ett ljus befinner sig utan referenser. Med hänsyn till den stora yta som föremålet upptog kan det dock inte ha varit särskilt långt borta.

Observationen är mycket intressant och det är förargligt att vi endast har ett vittne och att observationstiden bara är 15 sek. Med längre observationstid och flera vittnen hade observationen fått betydligt större tyngd i beviskedjan än den nu kan få.

Observationen är också intressant från en annan synpunkt. Den inträffade inte mer än en och en halv timme efter en observation i Oskarshamn (55 km från Transjö).

- o - o - o - o - o - o -

Av UFO-Information nr 1/73, framgår att klockan var ca 23.00 den 8 januari då fru Birgit Solberg och en manlig bekant såg ett lysande objekt som var minst 4 gånger så stort som månen. Det kom från öster, lyste i en fosforliknande färg och försvann

efter ca 1 minut. Höjden uppskattas till 150-300 meter.

- o - o - o - o - o - o -

Som läsaren säkert ser uppvisar observationerna flera likheter. Storleken, hastigheten (i Oskarshamn längre tid men också i större synfält), riktningen (ej helt exakt men ungefär) och även höjduppskattningen.

Om iakttagelserna verkligen har ett samband med varandra blir väl aldrig klarlagt men möjligheten kan inte uteslutas.

Källor:

Smålands-Tidningen av den 31.1-73.
Ifyllt frågeformulär av den 23.2-73.
Telefonsamtal i början av februari -73.

UFO-Information nr 1/73.

M E D D E L A N D E

VILL DU ha GICOFF-Information GRATIS under 1973?

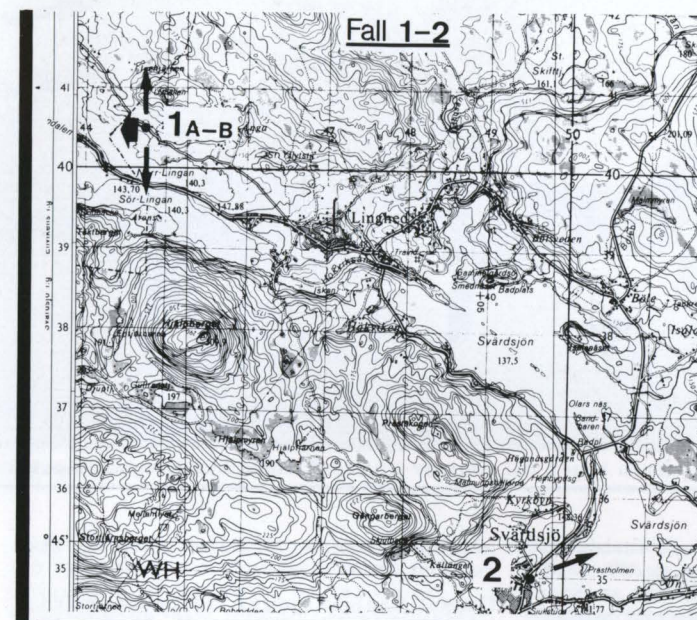
Skaffa i så fall tre nya årsprenumeranter och namnge dessa i ett brev till

Jörgen Karlson
Sagogången 57, 3vån
422 45 Hisings Backa

OM DU redan betalt in 39:- sänder vi dessa i retur när prenumerationsavgiften från "Dina" prenumeranter kommit in.

VAD SÅGS NORR OM FALUN 10-19 JANUARI?

Alla vittnena är numrerade, förutom nr 7 i fall 4. Nummer och position återfinns på de båda kartorna. Observationsriktningen anges med en pil.

Fall 1

Datum: 10.1.1973.

Tid: K1 08.20 - 0822.

Plats: Lingheds Ånga
(24 km NNO Falun, fågelvägen räknat).

Vittne nr 1 a:

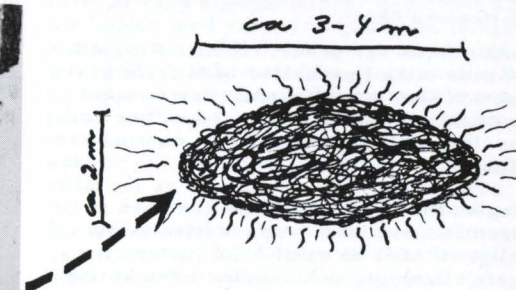
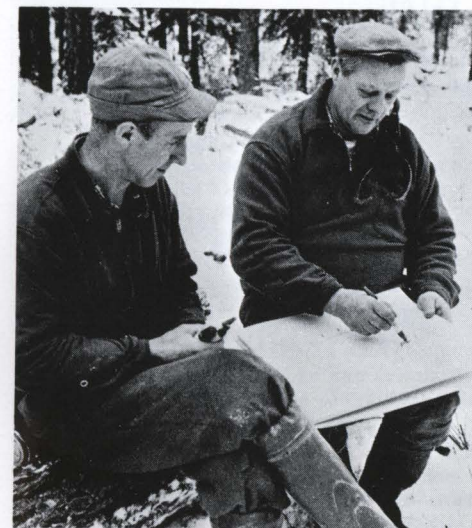
Hemmansägare
Gunnar Haglund
57 år, Linghed.

Vittne nr 1 b:

Hemmansägare
Ingemar Hansols
48 år, Linghed.

Titta - ett tefat

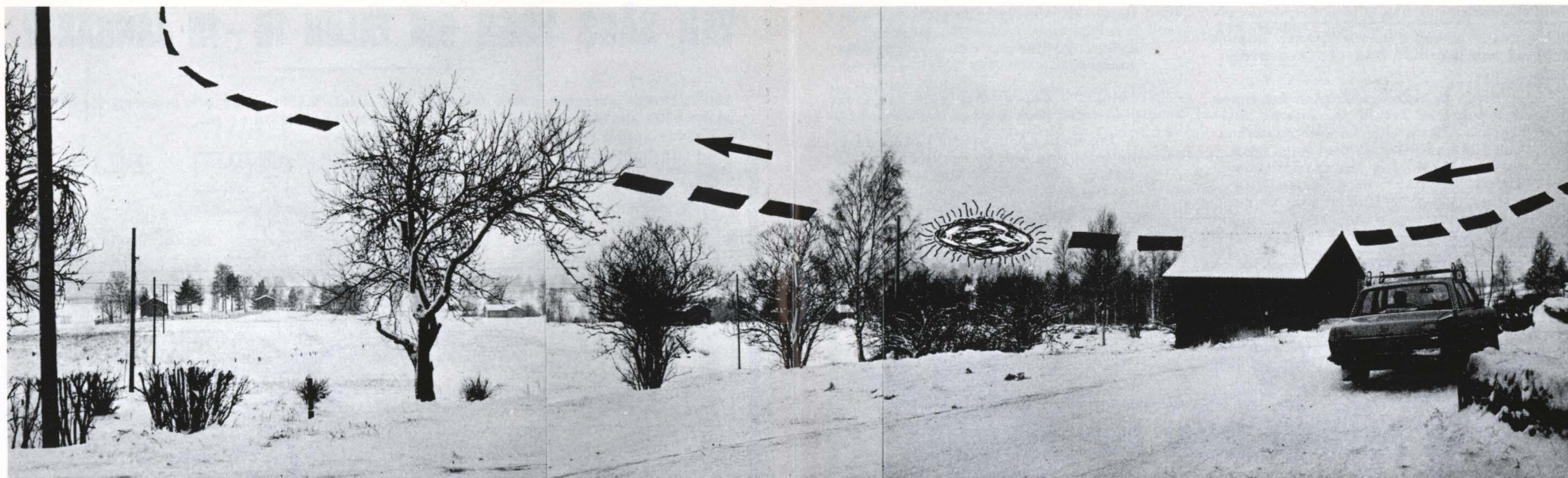
Foto: Sven Jansson

Ingemar Hansols och Gunnar Haglund ritat av "tefatet" ur minnet med färgpennor.

TITTA - ETT TEFAT

Ja så dramatisk låter den första vittnesrapporten, vilken sedermera skulle åtföljas av flera märkliga rapporter. Se sidorna 24 - 30.

Det underliga föremålets väg (från höger till vänster i bilden) förbi byn Linghed inprickad.

Det gav inget ljud ifrån sig.

Foto: Sven Jansson

HANDELSSEN:

Vittnet Hansols satt i bilen och väntade på Haglund vid dennes gård. De skulle ut på timmerkörning. Plötsligt får han se ett starkt rödgult ljus kommande mot honom, 2 - 300 meter därifrån i nordlig riktning. Han steg ur bilen och ropade till Haglund. Samtidigt skymdes ljuset av ett 4 m högt garage som låg 20 m bort. När föremålet kom fram på andra sidan garaget såg också Haglund det.

I utkanterna var skenet rödvitt. Föremålet hade olika ljuspunkter både fram och bak och som inte blinkade. Farten uppskattades till ett reaplans. Inget ljud hördes. Ljusstyrkan var ungefär som månnens.

Man kunde också se skarpa konturer av föremålet som var ovalt. Måtten skulle enligt vittnena ha varit 3 - 4 meter i breddaste riktningen och 2 meter i den kortaste. Vinkelbredden uppges till ca 2 grader (4 ggr fullmånens diameter).

Det såg ut att gå på 100 - 150 meters höjd och rörde sig över sjöarna Norr- och Sörlingan.

När föremålet befann sig över landsvägsbron mellan sjöarna gjorde det en mjuk högersväng, steg kraftigt och försvann som en liten lysande prick i sydlig rikt-

ning över bergen mot Falun. Man såg föremålet under 2 minuter.

Gunnar Haglund uppger vidare att en fru i Linghed (2,5 km SO om Haglund) också hade sett föremålet gå över nämnda sjöar.

Väder i Falun:

10.1 kl 07:

8/8 böljemoln och ev skiktmoln på ca 2 500 m, NNV 4 m/s.

Väder vid Borlänge-Falu flygplats:

10.1 kl 07:

7/8 valkmoln på 1 500 - 2 000 m, NV 8 m/s, sikt 30 - 35 km.

10.1 kl 13:

6/8 valkmoln på 1 500 - 2 000 m, NV 12 m/s, sikt 55 - 60 km.

Väder i Lingheds Änga enl vittnena:

Klart, -2 grader, nordlig måttlig vind (3 - 8 m/s).

KOMMENTAR:

En sak som kanske bör påpekas är att i föremålets färdriktning finns kraftledning-
ar (liksom i fall nr 2).

Med den molnighet och molnhöjd som Falun hade kl 07 och även flygplatsen ända fram till kl 13 bör det ej ha varit klart som vittnena talar om. Det kan möjligen ha varit några luckor i molnen. I det ljusförhållande som rådde och med det molnslag samt den molnhöjd som förekom kan det för en ovan observatör vara svårt att ange molnigheten.

Att inte fler vittnen finns kan bero på att föremålet först gick lågt och sedan steg genom molntäcket som åtminstone bör ha legat över Falun på en höjd av ca 2 000 m.

Det faktum att diametern var ca 2 grader och att föremålet slutligen försvann som en prick talar för att det befunnit sig ganska nära vittnena. Måttuppgifterna i meter bör man nog inte fästa så stor vikt vid vilket speciellt fall nr 3 visar. Med hjälp av avståndet till garaget, dettas höjd (föremålet antas ha setts tänga taket, vilket inte bör vara så stort fel) samt en ögonhöjd av 1,65 m kan triangelberäkningar göras. Vidare antas föremålets vinkelbredd till 2 grader.

Uppgifterna blir dock oförenliga. Utgår man från uppgiften att höjden var 125 m blir avståndet 1 050 m och föremålets

diameter 37 m. Tar man avståndsbedömningen 250 m som utgångspunkt, blir höjden 30 m och diametern 9 m. Tror man på uppgiften att föremålet i realiteten var 3 m i diameter skulle det ha befunnit sig på 11,5 meters höjd på ett avstånd av 85 meter.

Som synes överensstämmer inte vittnenas mått på vare sig diametern, avståndet eller höjden med varandra. Om man jämför slutsatserna i fall 3 och antar att föremålen i båda fallen varit lika stora skulle det ha befunnit sig på ca 125 meters höjd och på ett avstånd av ca 1 050 meter. Diametern vore då ca 37 meter. Hjälpberget som är den närmaste höjden (2,5 km SSO vittnena) av betydelse ligger med toppen 160 m över vittnena. Om föremålet steg för att undvika berget bör föremålet först ha befunnit sig på mindre än 160 meters höjd. Man kan vidare konstatera att det rört sig i vindriktningen. (Vid berget torde uppvindar ha förekommit.) Dock inte med vindhastigheten.

Källor:

Dala-Demokraten av den 15.1.73, Expressen av den 25.1.73, frågeformulär och telefonintervju.

Samtal med red Gösta Ollén, Expressen:

- Vad anser Ni om dessa vittnens, Gunnar Haglund och Ingemar Hansols, trovärdighet?

- Deras trovärdighet finns det ingen anledning att tvivla på, inte ett milligram alltså. Jag känner gubbarna och jag har talat väldigt noga med folk om dem. Jag har träffat dem ett par timmar - de är helt tillförlitliga. De är definitivt inte av den överspända typen utan riktiga, stadiga småbönder.

- När det gäller observationstiden 2 minuter - en relativt lång tid - kan det vara möjligt?

- Ja de följde det ca 3 km över ängarna för det var väldigt fin sikt vid observationstillfället. Däremot var

det väldigt disigt när bilderna togs över detta område. De kunde ju även följa det när det steg upp mot himlen.

- Teckningen i Expressen, vem har gjort den?

- Jag hade spritpennor i olika färger med mig och ett ritblock och så fick de göra precis som de uppfattat det hela.

- En mycket intressant observation onekligen.

- Ja jag har ju aldrig trott på några berättelser tidigare men sedan jag träffat de här gubbarna så förstår jag att det måste vara någonting konstigt de sett.

- o - o - o - o - o - o -

Tre mystiska objekt över Svärdsjö

Fall 2

Datum: 11.1.1973.

Tid: Kl 03.00 - 04.00.

Plats: Svärdsjö (ca 23 km NO Falun).

Vittne nr 2:
Anonymt.

HÄNDELSEN:

Vittnet som befann sig inomhus såg tre föremål som kom österifrån och flög i sick-sack över södra delen av Svärdsjön i närmare 10 min. De befann sig på en höjdvinkel av 60 grader och framfördes delvis med hög hastighet.

Föremålen utstrålade ett fast rött sken och ett svagt brus hördes genom fönstret.

De återkom fyra eller fem gånger under observationstiden och uppges ha varit av flygplans storlek. De försvann slutligen söderut. Föremålen hade inga skarpa konturer.

Vittnet är realist med föga intresse för teorier om tefat och dylikt, men fann "flygplanens" uppträdande lite egendomligt enligt tidningsnotis.

Vid tillfället rådde ett i förväg annonserat strömvabrott, som varade mellan klockan 23.00 den 10.1 och klockan 04.30 den 11.1.

Det fanns inga störande ljuskällor utomhus.

Vidare uppges att vittnet senare fått två olika telefonsamtal från dels en fru i Enviken (ca 9 km NV Svärdsjö) och dels en fru i Vika Strand (ca 32 km SSV Svärdsjö) där de berättat om samma föremål som de iakttagit. Dessa två senare vittnen ringde sedan de läst tidningsnotisen men uppgav tyvärr inte sina namn.

Väder vid Borlänge-Falun flygplats:

10.1 kl 19:

2/8 valkmoeln på 1 500 - 2 000 m,
NV 6 m/s, sikt 55 - 60 km.

11.1 kl 07:

Klart, NV 3 m/s, sikt 55 - 60 km.

KOMMENTAR:

Höjd- och avståndsuppgifterna har utelämnats då det inte fanns något referensföremål.

Det bör ha varit klart vid observationen. Man kan inte utesluta att det brus som vittnet hört kan ha varit vinden. Föremålen har inte hela tiden rört sig i vindriktningen.

Om vittnet i Vika Strand har sett föremålen exakt samtidigt som vittnet i Svärds-

sjö bör föremålen ha befunnit sig på ganska hög höjd. I annat fall har hon sett dem senare eftersom de från Svärdsjö försvann i riktning mot Vika Strand.

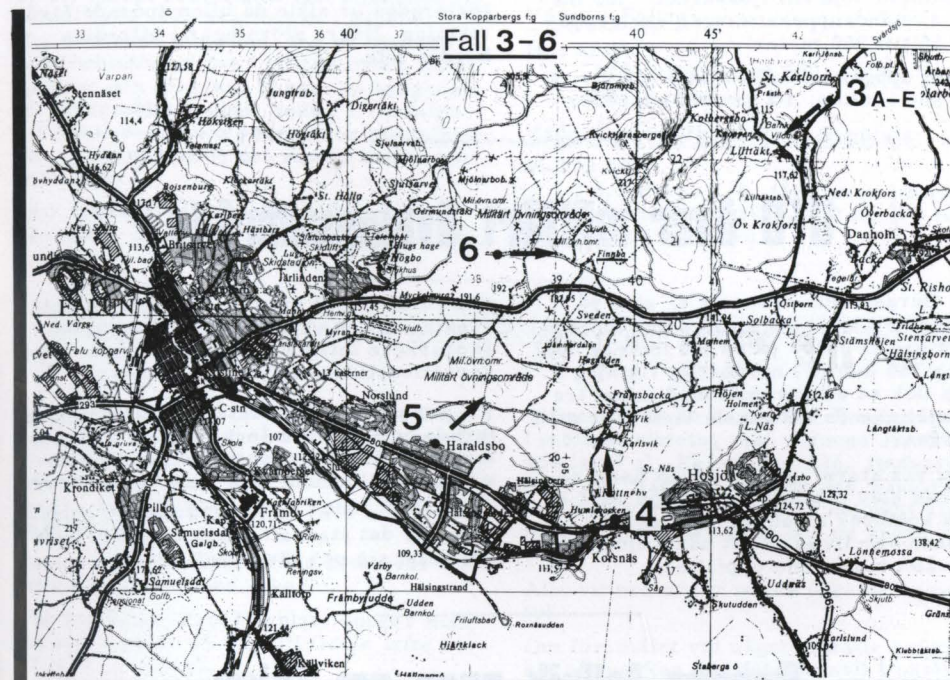
Norrskan förekom vid tidpunkten ifråga.

Att föremålen ej gick med jämn hastighet kan bero på perspektivet då de ibland rör-

de sig från eller mot resp vinkelrätt mot åskådaren.

Källor:

Falu-Kuriren av den 19.1.73, frågeformulär och telefonintervju.

Flera vittnen såg underligt ljus

Fall 3

Datum: 16.1.1973.

Tid: Kl 07.55 - 08.03.

Plats: Cirka 5 km öster om Falun.

Vittne nr 3 a:
Studerande Jan Eriksson, 18 år,
Enviken.

Vittne nr 3 b:
Studerande Lars-Ake Eklund,
17 år, Enviken.

Vittne nr 3 c:
Studerande Kjell Hedberg, 17 år,
Enviken.

Vittne nr 3 d:

Studerande Gunnar Wiklund, 18
år, Enviken.

Vittne nr 3 e:

Studerande Lars-Rune Wikström,
17 år, Enviken.

Vittne nr 4:

Frisör Rune Bergström, 55 år,
Falun.

Vittne nr 5:

Grävmaskinist Alrik Eriksson,
57 år, Dalvik, Falun.

Vittne nr 6:

Skogsarbetare Rolf Sjur, 34 år,
Falun.

HÄNDELSEN:

Vittnena Jan Eriksson (3 a), Eklund (3 b), Hedberg (3 c), Wiklund (3 d) och Wikström (3 e) befann sig i bil på väg till Falun då de strax före Karlborns konvalescenthem i Sundborn såg en ljuspunkt som korsade deras färdriktning från vänster till höger.

Uppskattad höjd till ljusskenet: 100 meter. Avståndsuppskattningen varierade från 50 till 300 meter.

Vädret uppges ha varit mulet och disigt med snö i luften. På grund av mörker

UFO över militärt övningsområde

Rune Bergström, vittne nr 4, stod på riksväg 80 i Korsnäs strax öster om Falun då han kl 08.03 på ca 100 meters höjd och ca 350 meter i nordostlig riktning i luften fick se ett föremål med minst tre starkt blinkande roterande lanternor med rött sken.

Vägen var starkt upplyst så att han i någon mån blev bländad men kunde ändå se svaga konturer av en mörk flygkropp. Trafiken var livlig så att något ljud från föremålet kunde inte uppfattas.

Orange tallrik norr om Falun

Alrik Eriksson, vittne nr 5, befann sig i en grävmaskinshytt mellan Korsnäs och Falun (Haraldsbo). Klockan var någon minut över åtta då han svängde maskinen runt och fick se ett skarpt rött blinkande sken strax ovanför trädtopparna i nordostlig riktning. Han stoppade maskinen och betraktade föremålet i ca 30 sekunder.

Runt det röda skenet var det något ljusare. Det hela avtecknade sig mot den mörkare horisonten. Helt mörkt var det dock inte eftersom det hade börjat ljusna. Det klotformiga föremålet verkade ha en fast kropp med oskarpa konturer. Ljuset liknade en skarp orange baklykta på en bil och var svagt pulserande.

Storleken anges till 1 cm på armlängds

och dåliga siktförhållanden sågs inga konturer av föremålet.

Wiklund anger tidpunkten till 07.55, Jan Eriksson och Hedberg till ca kl 08.00.

Man trodde att det var en helikopter då man bland annat såg ett rött roterande ljus. Det sågs under 15 - 60 sekunder över ett bakomliggande skogsparti men förlorades ur sikte då bilen ändrade färdriktning. Några störningar i bilradion hördes inte.

Det rörde sig åt vänster från vittnet sett, sänkte sig och verkade landa bakom en skogsbacke intill Rottneby herrgård. Observationstiden var ca 20 sekunder.

Ett par pojkar i 10 - 12-års åldern rapporterade enligt en tidningsnotis ett liknande fenomen fastän de såg det några kvällar tidigare. Blinkande ljus hade kommit från

Runn och in över Hälsinggården (V Korsnäs) där det stannat. Efter en stund hade det delat sig och försvunnit uppåt.

avstånd (en vinkel av ca dubbla soldiametern).

Under de 30 sekunderna såg det på armlängds avstånd ut att förflytta sig 5 cm åt vänster.

Vittnet anger även en annan storleksuppgift nämligen 3/4 av fullmånens diameter. Med det angivna måttet (armlängds avstånd) skulle föremålet ha befunnit sig som högst 1 cm (ca 1 grad) ovanför trädtopparna. Det försvann bakom träden eftersom skogskanten höjde sig mot vänster

Då föremålet såg ut att befinna sig över ett militärt övningsområde trodde vittnet att militären hade något experiment på gång.

Rödblinkande föremål lyfte från skjutbana

Rolf Sjur, vittne nr 6, var vid 08-tiden på väg till sitt arbete och befann sig på en skogsväg mellan Sjulsarvet och den militära skjutbanan vid Finnbo (ca 4 km ONO Falu centrum). Plötsligt fick han se ett starkt rödlysande och blinkande föremål lyfta från skjutbanan i Finnbo. Han stannade mopeden, tog av hjälmen och förbluffades över att farkosten lyfte ljudlöst och försvann bakom en bergknalle. Föremålet syntes under 2 - 3 minuter först över skog sedan över ett kalhygge. Vittnet trodde det var en brinnande helikopter.

Sjur uppskattar storleken till 3 meter i diameter, höjden 50 meter och avståndet

till 100 meter. Det lyste som en polisbils rotationsljus men mycket starkare. Några skarpa konturer syntes inte.

- o - o - o - o - o -

Väder i Falun:

16.1 kl 07:

8/8 valkmoln på 600 - 1 000 m,
SSV 2 m/s.

Väder vid Borlänge-Falu flygplats:

16.1 kl 08:

8/8 därav 7/8, låga moln i form av
valkmoln på 300 - 600 m, S 5 m/s,
sikt 15 - 16 km.

FÖLJANDE KOMMENTAR GÄLLER FÖR SAMTLIGA RAPPORTER I FALL NR 3.

Chefen för Dalregementet, överste Gustaf Lodin, säger att så vitt han känner till förekom inget militärflyg i området under den aktuella tiden. Han skulle vidarebefordra uppgifterna för att kunna vidta undersökningar.

Även Falu försvarsområde larmades för att kunna undersöka saken.

Vid Borlänge-Falu flygplats uppger man att ett flygplan på väg till Gävle lyfte kl 07.53 (Linjeflyg).

Molnhöjden bör ha varit 300 - 600 meter varför föremålet knappast kan ha gått högre såvida det inte befunnit sig bland molnen och därför haft oskarpa konturer. Även det lätta fuktdiset kan ha bidragit till diffusa konturer och det svaga ljuset runt om som vittnet Alrik Eriksson anger. Höjd-, avstånds- och storleksuppgifter i meter är mycket svårt att ange vid ett sådant här tillfälle.

Föremålet kan ha rört sig i den rådande vindriktningen, men en del fakta talar för att det har rört sig i nordvästlig riktning. En del vittnen har angett väderstreck som ej stämt med namnuppgifterna på kartan. Namnen och kartan har därför fått avgöra riktningarna eftersom väderstreck är svårare att ange exakt vid en observation av det här slaget.

Positionen för vittnet Sjur, (nr 6) är något osäker, men en del talar för att han varit närmast föremålet.

Vittnet Alrik Eriksson (nr 5) har sett det i motsatt riktning mot vittnena Jan Eriksson (nr 3 a), Eklund (nr 3 b), Hedberg (nr 3 c), Wiklund (nr 3 d) och Wikström (nr 3 e), varför det bör ha befunnit sig mellan Alrik Eriksson och de andra vittnena.

Alla vittnen anger också ungefär samma tid.

Om föremålet vid något tillfälle befunnit sig på marken bör det ha varit i närheten av Finnbo som ju också vittnet Sjur beskriver. Platsen ligger mitt emellan vittne Alrik Eriksson (nr 5) resp Jan Eriksson, Eklund, Hedberg, Wiklund och Wikström (nr 3 a-e).

Med ledning av Alrik Erikssons uppgifter har det då förflyttat sig med en hastighet av ca 10 m/s. På hundra meters höjd bör denna vindhastighet ha varit rådande. Denna höjd anges av vittnet Rune Bergström och Kjell Hedberg.

Med ledning av Alrik Erikssons olika storleksuppgifter samt antagandet att han sett föremålet över Finnbo (ca 3 km från honom) har ljusklotets diameter (obs ej nödvändigtvis ett ev fast föremåls diameter inuti ljuset) varit 20 - 50 meter. Med vittnets egen avståndsuppskattning (500 - 600 m) skulle diametern ha varit 3,5 - 8,5 meter. Vittnet Rolf Sjur anger 3 meter.

Alla vittnena uppger avståndet till något

eller några hundratal meter vilket är o-rimligt då föremålet inte samtidigt kan ha befunnit sig i närheten av dem alla. Det bevisar endast att man gärna vill uppskatta storleken av okända föremål till under 10 meter, oavsett verklig storlek. Jfr fall 1.

Om föremålet befunnit sig över Finnbo kan man med hjälp av triangelmätning från vittnena Alrik Eriksson och Rolf Sjur beräkna föremålets höjd över Finnbo. Båda vittnena har nämligen sett det försvinna bakom trädkropparna. Tar man den närmaste höjdkurvan enl kartan som kan ha skymt föremålet från resp vittnen får man var för sig en god överensstämmelse. Endast 30 meter i höjd skiljer beräkningarna åt.

Resultatet blir ca 125 meter över marken vid Finnbo om man tar den högre höjden som Alrik Eriksson angett. Vid denna höjd har föremålet även varit synligt från vittnena Jan Eriksson, Eklund, Hedberg, Wiklund och Wikström (nr 3 a - e). Detta bevisar triangelmätningar från även dessa vittnen.

Slutsatsen blir att om föremålet vid något tillfälle befunnit sig över Finnbo har det varit på en höjd av ca 125 meter och rört sig med en hastighet av ca 10 m/s.

Ljusklotets storlek bör ha varit 20 - 50 meter i diameter.

Rörelseriktningen bör ha varit mellan NV och NO. Kan mycket väl ha rört sig med vinden som var 5 m/s på 10 meters höjd.

Om några ev spår eller märken av föremålet förorsakats vid markytan kan nämnas att snötäcket var obetydligt. På vissa ställen var det bart. Eventuella spår bör därför vara kvar även efter vårens snösmältning.

Vad föremålet kunde ha varit är dock svårt att avgöra.

Källor:

Falu-Kuriren av den 17 o 18.1.1973, Expressen av den 25.1.1973, frågeformulär samt telefonintervjuer.

Fallen sammanställda av Per-Erik Hedén, Älvdalen.
Lars Andersson, Borlänge, har hjälpt till med att få fram vittnesuppgifter.

Fall 4

Datum: 19.1.1973.

Tid: Kl 07.29.

Plats: Yttertänger (25 km NNO Falun och ca 6 km NV vittnena G Haglund och I Hansols, nr 1 a o 1 b).

Vittne nr 7:

Lagerchef Elov Kvicker, 45 år, Yttertänger, Enviken.

HÄNDELSEN:

Vittnet kom gående från sitt hus till garaget då han i väster fick se ett tallriksformat föremål som utstrålade ett kraftigt orangerött sken. Det rörde sig sakta åt höger från vittnet sett tills det efter 30 sek försvann bakom skogshorisonten i nordväst.

Höjdvinkeln var ca 25 grader. Vinkelstorleken i den bredaste riktningen anges till 25 cm på armslängds avstånd.

Inget ljud hördes och skenet var stadigt. Avståndet uppskattades till flera kilometer.

Väder vid Borlänge-Falu flygplats:

19.1 kl 07:

8/8 valkmoln på 300 - 600 m, VNV 1 m/s, sikt 5 - 6 km, lätt snöfall med avbrott. En noggrannare molnuppgift anger 8/8 låga moln därav 7/8 valkmoln på 360 - 390 m.

KOMMENTAR:

Den siktssiffra som anges i väderleksuppgifterna avser det avstånd på vilket konturerna av ett föremål (tex berg) i dagsljus just försvinner. Ett lysande föremål kan därför ses betydligt längre bort än vad siktssiffrorna visar. Molnhöjden bör ha varit ca 315 m. Föremålets maximi-höjd kan förmodligen antas till denna höjd.

Detta ger med vittnets höjdvinkeluppgift ett maximiavstånd av 675 meter. Föremålets bredd skulle då vara 315 meter eller med andra ord täcka en vinkelbredd som vore mer än halvvägs mellan V och NV. Höjdvinkeln och föremålets storlek är troligen mycket överdrivet.

I alla fyra fallen har ljusskenets färg varit likartad. I detta fall (4) kan fullmånen som lyste mellan molnluckor vid nedgång inte uteslutas.

Källor: Falu-Kuriren av den 20.1-73 samt frågeformulär.

Besättning på passagerarplan såg lysande objekt

Observationen gjordes den 30 januari 1973, under en flygning mellan Kalmar och Bromma flygplats av flygstyrman Ulf Östholm och flygkaptenen ombord på planet. Iakttagelsen började klockan 21.20 och höll på i sju minuter. Vädret var bra ovan molnen, vars översida låg på ca 6 000 fot (1 800 m).

Vi låter här flygstyrman Östholm med egen ord berätta om händelseförloppet:

- Under flygning på 9 000 fots (2 700 m) höjd mellan Kalmar och Bromma flygplats iakttog jag och planets kapten en starkt lysande punkt 5 grader höger och 5 grader över horisonten. Vi befann oss då över Valdemarsvik. Punkten lyste avsevärt starkare än omgivande stjärnor.

- Jag frågade kaptenen om han trodde det var en stjärna eller ett flygplan med tända landningsstrålkastare.

- Vi diskuterade om vad det kunde vara och kom fram till att det fanns ingen naturlig förklaring till fenomenet.

- I cirka en minut studerade vi ljuspunkten (föremålet?), den verkade helt fixerad i förhållande till stjärnorna. Vi fick sedan svängorder från Stockholm Radar att gå mot "Nicky" (radarfyr) som ligger cirka 30 grader väster om den ursprungliga kursen och 10 km väster om Nyköping.

- Efter en minut såg vi att ljuspunkten rörde sig skenbart i förhållande till stjärnorna men hade samma läge över den upplysta delen av molnen över Nyköping.

- När vi hade ljuspunkten 90 grader höger om kursen minskade ljusintensiteten med 50% och det vita skenet antog nu en något rödaktigare färgton. När vi hade passerat så att ljuspunkten befann sig 170 grader höger, två minuter senare, lyste den åter lika starkt som från början. I detta ögonblick gick vi själva ned i moln så observationen kunde ej fortsätta.

- Vi frågade då Stockholm Radar om de hade något eko i närheten av oss. Radaroperatören svarade att han inte kunde finna något.

- Enligt min egen bedömning hängde ljuspunkten stilla på 12 - 15 000 fots (3 600 - 4 500 meter) höjd över södra delen av Nyköping.

Vid telefonkontakt med flygstyrman Östholm berättade han:

- När de hade landat på Bromma flygplats

ringde han till Stockholm Radar för att fråga om någon annan hade sett samma fenomen. Enligt radaroperatören fanns det ingen.

- o - o - o - o - o - o -

Två lysande objekt följde DC-9

En annan verkligen intressant händelse kom till vår kännedom. Det tråkiga är bara att vittnenas namn och datum för observationen inte har gått att fastställa.

Här följer de få detaljer som finns rörande denna händelse:

Veckan innan flygstyrman Östholm gjorde sin observation hade en DC-9 från SAS, på väg från Arlanda till Göteborg, blivit förföljd av två liknande ljusfenomen. Från Hallsbergs-trakten och ända ner till Göteborg hade de två föremålen befunnit sig snett bakom SAS-planet.

- o - o - o - o - o - o -

Kompletterande uppgifter:

Färdvägen under tiden för själva iakttagelsen var:

Valdemarsvik - 10 km väster Nyköping - Enhörna (ca 10 km väster om Södertälje).

Upptäckten av ljuspunkten gjordes under normal uppmärksamhet på mötande trafik.

Angående ljuspunktens ljusstyrka säger flygstyrman Östholm:

- Ljuset verkade vara ungefär dubbelt så starkt som en starkt lysande stjärna. Den var självlysande.

Ljuspunkten hade en omkrets motsvarande fem stora stjärnor.

Avståndet till den var svårt att bedöma men vittnet uppskattar det till ungefär 8 km.

Kommentarer:

Även här, liksom i föregående fall, (se "Det steg rätt över.... sid 14.) rör det sig om kvalificerade vittnen. Vana vid att göra iakttagelser och med goda erfarenheter. Att ljusfenomenet skulle ha varit ett flygplan kan vi med all säkerhet utesluta, eftersom det sågs i sju minuter i flera riktningar.

Vid första iakttagelsen befann sig ljus-

punkten framför dem, 5 grader om kursen.

Några minuter senare hade de punkten 90 grader till höger om flygplanet och när de gick ner i moln befann den sig i det närmaste rakt bakom dem, 170 grader höger.

Någon gång under dessa sju minuter tycker man att de borde ha sett om det var ett flygplan. Om det nu var ett flygplan, varför upptäckte då Stockholm Radar inget eko på radarskärmarna? Nej, denna teori kan vi med ganska stor säkerhet utesluta. Likaså många av de övriga fenomen som brukar dras upp vid sådana här tillfällen. Såsom väderballong. Det sänds inte upp någon vid denna tidpunkt och den står inte stilla heller, "fixerad i förhållande till stjärnorna". Meteor, satellit, planet... Ja det tarvas inga närmare förklaringar av dessa fenomenens uppträdande. Men varför fanns det inget eko på radarskärmarna? Befann sig föremålet högre än vad flygstyrman Östholm uppskattade, kanske utanför radarns räckvidd?

Vem vet, ekot kanske syntes på radarskärmen, men ingen "ville" låtsas om det. Det kanske dyker upp oidentifierade ekon ofta på radarskärmarna som aldrig kommer till allmänhetens kännedom. Radaroperatören kan av skilda orsaker låta dessa förbli "bortglömda". (Kanske i en pärm märkt UFO.)

Vid en förfrågan hos kontrollcentralen (KC) på Torslanda flygplats om hur lång vertikal räckvidd flygplatsernas radar har ville man inte lämna ut några uppgifter om dess prestanda. Svaret blev:

"Det är inget för allmänheten, det kan missbrukas. Det är många faktorer som spelar in: Radarns kondition, föremålets storlek, avståndet till föremålet och vädret bl a."

Som sagt, någon planet kan det heller inte röra sig om, eftersom det vid detta datum och denna tidpunkt inte befann sig någon i denna riktning, enligt universitetslektor Roslund vid Naturvetenskapliga fakulteten vid Göteborgs Universitet, som vi, GICOFF, har varit i kontakt med. För övrigt är det ju ganska långsökt att tolka fenomenet som en planet, eftersom piloterna vid första iakttagelsen hade ljuspunkten framför sig och vid sista bakom sig. Likaså rörde sig ljuspunkten skenbart i förhållande till stjärnorna när planet girade 30 grader.

Källor:

Ifyllt frågeformulär av den 1. 2. 1973.
Telefonsamtal med flygstyrman Östholm den 10. 3. 1973.

Lysande objekt – norr om Ängelholm

Via vår representant Nils-Erik Lind, Ängelholm, har vi även fått inrapporterat följande UFO-observation. Vittnet är en 14-årig skolelgrabb som i detta fall vill vara anonym.

Vi publicerar här den sammanställda rapporten av N-E Lind.

HÄNDELSEN:

Torsdagen den 8. 2. 1973 kl 08.35 befann sig vittnet vid en busshållplats invid E-6, 4, 7 km norr om Ängelholm.

Han berättar:

- Jag befann mig vid busshållplatsen och stod och väntade på bussen till Ängelholm. Solen var på väg upp då jag fick syn på objektet. Vädret var klart, med undantag av

några enstaka moln. Jag tittade på klockan, den var 08.35.

- Hela objektet lyste brandgult och förflyttade sig ljudlöst på en höjd av 35 grader över horisonten med jämn hastighet, som jag uppskattar till cirka 100 km/tim. Undersidan var rak medan översidan var knölig och sluttade ned mot kanterna. Vid några tillfällen verkade det som om objektet blev smalare för att sedan återta sin ursprungliga form. Konturerna var inte direkt skarpa men formen syntes ändå tydligt.

- En gång passerade objektet bakom ett moln men det försvann ej helt ty det lyste genom molnet.

- Efter cirka 7 minuter kom bussen jag

väntade på och jag fick avbryta observationen. Objektet befann sig då i sydöstlig riktning och på samma höjd.

- Under färden med bussen hade jag ingen möjlighet att se objektet.

- När jag kom till skolan berättade jag för min kamrat, Anders Lind, vad jag hade sett. Han tittade ut genom skolfönstret och fick se en skymt av objektet innan det försvann in i ett tungt moln i sydlig riktning.

Nils-Erik Linds kommentarer:

- Jag känner honom sedan tidigare och vet att han är en lugn och sansad pojke och jag finner honom vara ett trovärdigt vittne.

- Efter vad jag kan förstå måste det ha rört sig om ett stort objekt. Jag har granskat ortspressen de närmaste dagarna men ingen rapport har varit införd där.

- Avståndet från den plats där vittnet befann sig till det samhälle (Munka Ljungby) över vilket han beräknade att objek-

tet befann sig, är 6 km. (Beräknat på generalstabens karta.)

- Sikten var mycket god. Lätta stratusmoln fanns på 400 meters höjd och tyngre stratusmoln fanns på 600 meters höjd. Sikt 10, molnbas 1/8 sc 400, 3/8 sc 600, enligt meteorologen på F 10.

- Enligt vittnet försvann objektet vid ett tillfälle bakom ett lätt moln och måste då ha befunnit sig på 400 meters höjd.

- Hastigheten har han jämfört med en landande J-35:a, som han ofta ser.

- Objektet flög mycket saktare, sade han, och då jag talade om att landningshastigheten hos en J-35:a ligger omkring 250 km/tim, beräknade han hastigheten till ca 100 km/tim.

Flygaktiviteten på F 10 hade ej hunnit börja vid den aktuella tidpunkten och Linje-flygsplan brukar ej passera över detta område.

Källa:

Personlig intervju med vittnet utförd av Nils-Erik Lind den 10. 2. 1973.

Ljusboll fick långtradarchaufför att stanna

Tisdagen den 20. 2. 1973 körde långtradarchauffören Dag Kjellholm sin vanliga sträcka från Malmö mot Härnösand. En sträcka som han färdats åtskilliga gånger tur och retur.

Att vara yrkeschaufför kan bli ganska rutinmässigt. Dag Kjellholm känner vägen, vet vad som döljer sig bakom nästa krök - skog, ångar och bebyggelse. Timme efter timme sitter han där bakom ratten på sitt tunga fordon - funderar och tänker kanske på vad morgondagen har i beredskap, allt medan mörkret lägger sig över landskapet.

Det har nu blivit nermörkt. Ljusen från den mötande trafiken jämte skenet från hans egna strålkastare är det enda som lyser upp omgivningarna kring vägen där ute på landsbygden. Människorna sover - boningshusen ligger där som svarta skepnader i terrängen. Allt är tyst och stilla.

Dag Kjellholm är på väg genom Södermanland på väg 214. Han närmar sig sjön Oljaren och Julita herrgård. Till höger om vägen breder den istäckta sjön ut sig, och till vänster skog.

Under färden längs med sjön kastar han spontant en blick uppöver och ser några enstaka moln på den för övrigt stjärnkla himlen. Men så plötsligt upptäcker han en stor ljusboll till höger om sig - han ser den genom framrutan snett upp över sjön. Hans första reflektion är att det är månen. Men, som han säger, farten på bilen stämmer inte överens med "månen" - ty den accelererade och for ifrån mig.

Ljusbollen är nu ett par hundra meter snett till höger om vägen, så plötsligt gör den en sväng in mot vägen och stannar.

Kjellholm blir mycket konfunderad över vad han ser. -En stor gulskimrande ljus-

boll som hänger där cirka 50 - 100 meter över vägbanan och på ett avstånd av cirka 200 meter. Den har månens ljusstyrka och storlek.

Han bromsar in sitt tunga fordon - stannar - stänger av motorn och stiger ur för att försöka komma underfund med vad det är han ser.

Han står där vid sidan om förarhytten, dörren har han ej stängt ifall han snabbt behöver retirera. Skenet från bilens parkeringsljus är som skenet från en tändsticka i en kolkällare. Det är beckmörkt. Det är bara denna väldiga ljusboll i mörkret som lyser som en flimrande måne.

Märkligt nog lyser den inte upp terrängen, men det beror nog på att den befinner sig ganska högt upp, tror Kjellholm. Allt är stilla, inte ett ljud hörs. Stillheten bryts av ljudet från en bil. Han vänder sig om - står i valet och kvalet om han skall stoppa personbilen eller ej - men låter den passera. Under tiden han iakttog bilen hann ljusbollen försvinna.

Han kliver upp i förarhytten under tiden som han med blicken följer personbilen som så småningom försvinner bortåt Julieta herrgård.

Han skall just till att starta motorn då han återigen upptäcker ljusbollen, som sakta kommer från sjösidan - glider in mot vägen och återigen stannar.

Kjellholm startar bilen - kör sakta, sakta fram mot ljusbollen, som denna gång befinner sig längre bort men ungefär på samma höjd. Medan långtradaren sakta rullar fram meter efter meter mot det lysande föremålet, börjar rädslan för det okända där framme ta överhand. Han saktar in och stannar bilen. I 5 - 10 minuter sitter han framåtlutad över ratten och betraktar det lysande föremålet, som hänger där uppe över vägbanan.

Han säger:

- Jag vågade inte köra längre fram - visste inte vad den där ljusbollen kunde ta sig till.

Plötsligt började den nu sakta röra sig bort i vägens riktning, tills den skymdes av träd. Det sista han såg var skenet ifrån den som lyste upp ovan träden.

Kompletterande uppgifter:

Dagen efter händelsen ringde han flygflottiljen F 11 i Nyköping, för att eventuellt få en förklaring på vad han sett. De kunde inte lämna någon förklaring, utan han blev hänvisad till att kontakta någon UFO-förening i Stockholm, vilket han sedermera gjorde och via vår representant Boris Jungkvist i UFO-Häggvik fick vi, GICOFF, ta del av fallet.

KOMMENTARER:

Vid den telefonintervju vi, GICOFF, hade forts på sid 45

MYSTISKT HIMLAFENOMEN FOTOGRAFERAT I BACKE

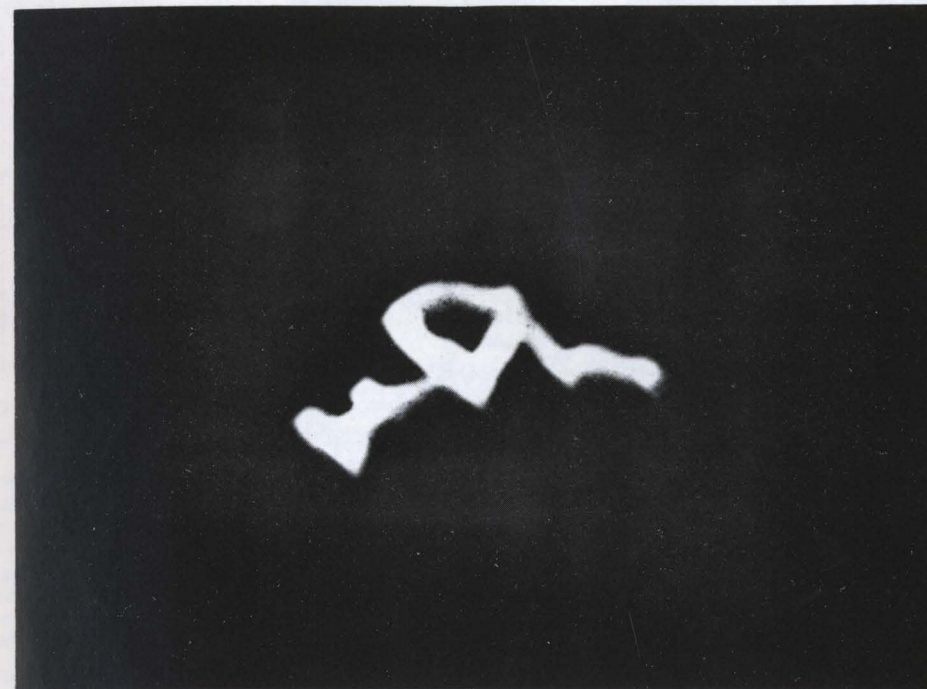

Bild nr 1 neg 23. Föremålet har här gjort två manövrar som liknar en 90° sväng.

Datum: 3.4.1973.

Tid: Kl 20.10 - 21.30.

Plats: Backe, 11 mil NV Sollefteå och Rossön ca 15 km NV Backe.

Väder: Vindriktning NNV, vindstyrka 10 knop, temperatur - 2 grader C, lufttryck 1006 mb, moln 1/8 Ci på 6 000 m och sikt 70 - 75 km.

INLEDNING:

I en trakt där man redan tidigare observerat flera himlafenomen har det nu inträffat att en fotograf lyckats fotografera ett sällsamt fenomen. Eftersom relativt långa exponeringstider användes kan man på fotografierna se föremålets rörelsemönster på himlen.

Som framgår av ovanstående väderuppgif-

ter så var det en mycket lämplig kväll för observation av himlafenomen.

Här nedan skall vi försöka att göra ett referat av händelsen precis så som den inträffade och därefter redogöra för våra undersökningar och göra vissa kommentarer.

FENOMENET:

Det var tisdag kväll den 3.4.1973 vid 20.10-tiden på kvällen. Sigvard Engholm från Backe-var tillsammans med sin fru ute och åkte bil i det lilla norrlandssamhället. De åkte först söderut mot bron över Fjällsjöälven.

Sigvard Engholm fick först se föremålet då de befann sig ute på själva bron över älven. Han blev först medveten om ett människansliknande ljussken som lyste upp

bilen och gav reflexer i bilens lackering. Han saktade in farten från ca 40 km/tim och stannade helt.

Genom bilrutan kunde de nu se ett föremål med en ljusstyrka något starkare än månen och storlek ca 1/4 därav, skenbar storlek som en fotboll.

Föremålet befann sig ca 400 meter upp och en aning snett till vänster ovanför bilen (höjdsvinkel ca 80 grader). Det rörde sig sakta i bilens färdriktning.

Engholm startade bilen igen och fortsatte 300 meter över bron fram mot vägskalet till Strömsund. Här stannade han motorn igen och steg denna gång ut ur bilen. Nu stod även föremålet stilla i ca 2 minuter för att sedan försvinna bakom en liten bergknalle.

Han vände nu bilen och de for tillbaka in mot samhället. De tänkte inte vidare på händelsen utan antog att det var en helikopter de hade sett. Efter att ha besökt en kiosk i Backe beslöt de att åka norrut mot Rossön, men redan efter 4 km färd tyckte de att vägen var i så dåligt skick

Pilarna visar i vilken riktning vittnena såg föremålet.

Den långa pilen visar observationsriktningen från Rossön.

Den korta pilen visar observationsriktningen från Backe.

Någonstans inom cirkeln bör föremålet ha befunnit sig.

att de beslöt sig för att vända igen.

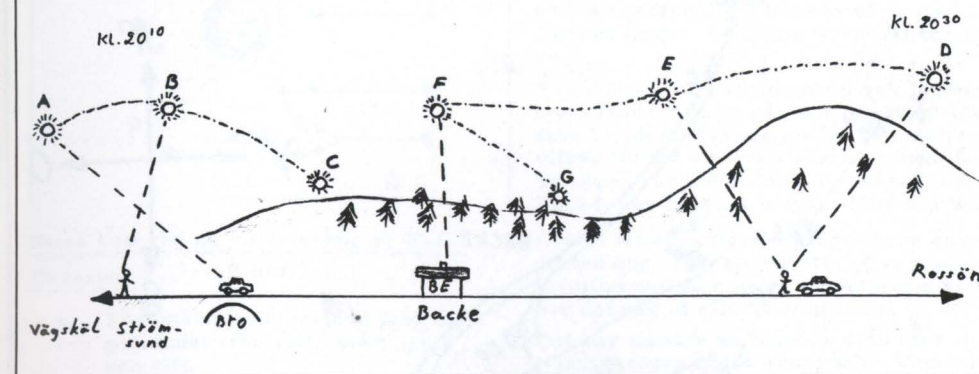
Till stor förvåning fick de nu när de vände bilen se föremålet igen, men nu kom det mera i nordvästlig riktning, från Rossö-hållet. Det gjorde en liten paus i närheten av bilen, också nu på ca 400 meters höjd.

Därefter satte det på nytt fart ner mot Backe förbi kyrkan i riktning mot Strömsund över Fjällsjöälven. Engholm startade bilen och körde så snabbt som möjligt ner till Backe igen för att kontakta sin son Bjärne Engholm, vilken arbetar som fotograf för tidningen Nya Norrland.

Både Sigvard Engholm och hans fru tyckte nu att det hela verkade litet kusligt. De kände sig nästan förföljda av föremålet.

Sigvard Engholm har beskrivit hur föremålet hela tiden tycktes glimma nästan som kristall. Det pulserade hela tiden i olika färger från rött, blått och lila till vitt. Högsta höjden uppskattades till ca 500 meter över horisonten och avståndet till omkring 5 km (denna avstånd torde gälla den observation som gjordes på vägen mot Rossön).

Skiss baserad på vittnesteckning av Sigvard Engholm.

Teckenförklaring:

A =	Första kontakten med föremålet.	E =	Föremålet står stilla.
B =	S. Engholm observerar hur föremålet står stilla.	F =	Föremålet "parkerar" sig ovanför Sunnansjö by.
C =	Föremålet försvinner och S. Engholm åker mot Rossön.	G =	Under fotografering från B. Engholm försvinner föremålet ner bakom skogen.
D =	Andra kontakten med föremålet.		

Fotograf Bjärne Engholm satt just i telefon när han fick se sin far komma körande på vägen som går alldeles utanför. Fadern stannade, gick ur bilen och ställde sig och tittade upp mot himlen. Bjärne undrade vad som hade tagit åt honom eftersom hans far faktiskt redan tidigare under kvällen hade varit på besök.

Bjärne gick ut till honom och frågade vad det var han tittade på. Sigvard Engholm gjorde honom då uppmärksam på föremålet som nu hängde strax ovanför skogsbrynet vid Sunnansjö by mitt emot huset på andra sidan älven. Klockan hade nu blivit 21.00.

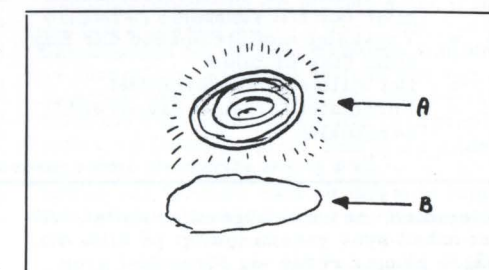
Bjärne Engholm rusade in i huset efter kameran, en Minolta småbildskamera. Väl ute igen så tittade han genom normalobjektivet (55 mm) och såg att det inte skulle gå att ta några bilder med detta eftersom föremålet genom detta objektiv endast syntes som en mycket liten prick.

Det var kallt ute så han sprang tillbaka in i huset igen och fick tag i ett 500 mm teleobjektiv. Med detta på kameran och ett stativ skyndade han sig till vardagsrummet som har flera fönster från vilka man kunde se föremålet.

Tyvärr öppnade han inte fönstret utan tog bilderna genom glasrutan. Detta tycks dock inte ha försämrat bildkvaliteten

nämnvärt. Till själva bildmaterialet skall vi återkomma längre fram.

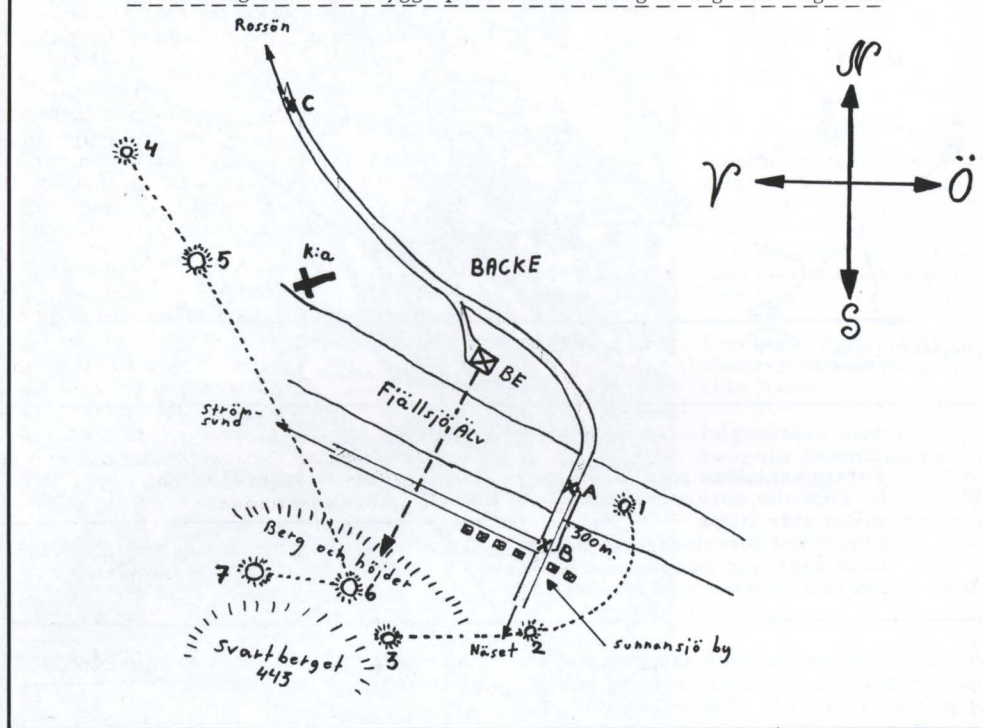
När Bjärne Engholm första gången fick syn på föremålet stod det, som ovan nämnts, stilla på himlen och han har i frågeformuläret uppgivit att det skiftade i rött och blått. En kort stund efter det han hade fått kamerautrustningen i ordning började föremålet att röra sig ryckigt i både höjd-

Skiss baserad på vittnesteckning av B. Engholm.

A =	Rund punkt (föremålet) i olika färger.
B =	Ibland lyste föremålet så starkt att ett molnliknande föremål syntes under det. Ibland kunde man se utfällningar som av röda glödande partiklar.

Oversiktlig kartskiss byggd på vittnesteckning av Sigvard Engholm.

Teckenförklaring:

BE = Bjärne Engholms hus.	C = Vägen mot Rossön där man vände
A = Den plats där föremålet först sågs.	bilen och på nytt såg föremålet.
1 = Föremålet ca 400 meter ovanför	4 = Föremålet som nu kommer från
bilen och till vänster.	NV.
B = Vägskälet mot Strömsund där Eng-	5 = Föremålet stannar till.
holm steg ur bilen.	6 = Föremålet i skogsbrynet ovanför
2 = Det stillastående föremålet.	Sunnansjö by.
3 = Föremålet försvann bakom en	7 = Föremålet försvinner ryckigt ner
bergknalle.	bakom berget.

Den grova streckade linjen utvisar ungefärlig fotograferingsvinkel.

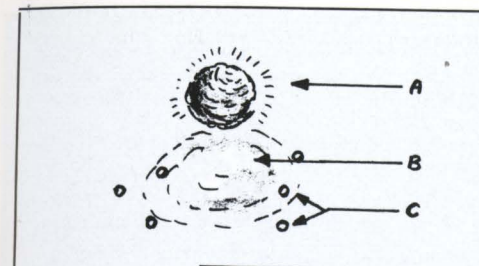
och sidled, ner mot höger i synfältet, vilket också syns ganska tydligt på bilderna. Några gånger rörde sig föremålet även runt i en cirkel.

Förutom Bjärne Engholm och hans fru Birgit Engholm observerades även fenomenet från samma rum av Birgit Westerlund och Nils-Erik Persson, vilka tydligt befann sig på besök hos Engholms.

Sigvard Engholm var inte med hela tiden utan han och hans fru lämnade sällskapet innan fenomenet försvann.

Intressant är att samtliga personer har lämnat mycket samstämmiga uppgifter om fenomenets beteende. Alla har upplevt det kraftiga ljusskenet som beskrivs som mycket kraftigare än stjärnorna.

Birgit Engholm beskriver det till och med som kraftigare än månen och något svagare än solen, vilket torde ge ett begrepp om ljusintensiteten. Alla har också upplevt hur föremålet rörde sig och hur det pulserade och skiftade färg. Bjärne Engholm har efteråt påpekat att det pulserande ljuset ständigt kom tillbaka i samma

Skiss baserad på vittn. teckn. av N-E. Persson.

- A = Föremålet som växlade färg orangebundet från rött, blått, gult och vitt.
- B = Molnliknande föremål som syntes när skenet var som starkast.
- C = Vita partiklar som verkade slungas ut från föremålet.

följd, nämligen blått, rött, gult, blått, rött, gult o s v.

Samtliga har också lagt märke till att när föremålet lyste som starkast kunde man under det se något som liknade ett moln och hur glödande (ibland vitglödande) partiklar lämnade det.

Man ser också på två fotografier hur något sakta faller från föremålet ner mot marken. Fenomenet finns också utförligt beskrivet på flera vittnesteckningar.

Samtliga har vidare också uppgivit att föremålet flera gånger försvann bakom berget och träden, men att det sedan dök upp igen. Föremålet försvann slutligen med ett ryck ner till höger bakom berget. Klockan var då ca 21.30 och föremålet utförde således sin luftcirkus i skogsbrynet under en halvtimme mellan 21.00 och 21.30.

Från Bjärne Engholms hus syntes föremålet i sydväst och det försvann också i denna riktning. Första gången Sigvard Engholm såg föremålet såg han det i söder och andra gången kom det mera från nordväst. Han menar också att föremålet försvann i väster. Dock kan man ju ganska lätt ta fel på sådana skillnader som mellan väster och sydväst.

EN OBSERVATION I ANSLUTNING TILL OVANSTÄENDE.

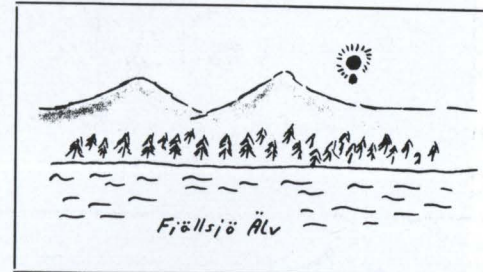
Händelsen publicerades den 5 och 7.4.1973 i tidningen Nya Norrland, och i samband

med detta efterlystes fler vittnen. Ett enda hörde av sig, nämligen fru Heddy Johansson från Stockholm som den aktuella kvällen befann sig i Rossön på besök. Rossön ligger ca 15 km nordväst om Backe.

Fru Johansson satt inomhus och läste. Då hon råkade titta ut såg hon ett svagt ljussken i söder. Tyvärr minns hon inte vid vilken tid det var men mörkret hade fallit. Troligen var det samma fenomen som i Backe men från ett mycket längre avstånd.

Ljuset tycktes något avlångt, hade en viss utbredning. Hon tyckte att det verkade oformligt och fick inget riktigt grepp om hur det såg ut eller vad det var.

Det var mindre än månens diameter och ljuset tycktes något svagare än Venus när den lyser som starkast. Hon iakttog ljuset då och då men det verkade ändå som om ljuset hela tiden befann sig på ungefär samma ställe. Ljuset befann sig en liten bit ovanför horisonten.

Skiss baserad på vittn. teckn. av Birgit Westerlund.

BILDMATERIALET.

Sammanlagt tog Bjärne Engholm 9 bilder av föremålet. Samtliga inifrån sitt vardagsrum genom glasruta. De åtta första bilderna togs med en Minolta 101 spegelflex småbildskamera. Den sista bilden togs med Yashicamat 6 x 6 kamera. Minoltan var försedd med ett 500 mm teleobjektiv och Yashican med normalobjektiv.

Samtliga bilder är tagna med hjälp av ett stativ. Den sista bilden är tagen genom ett fönster 2 meter vid sidan om det fönster där Minoltan stod uppställd. Filmen var Tri-X. Alltså en relativt grovkornig och ljuskänslig sådan (27 Din).

Orsaken till att han bytte kamera var att det är betydligt lättare att arbeta med 6 x 6 film när det gäller att göra förstoringar och att få fram detaljer. Dessutom kan man lättare undvika att få damm på

negativen vid mörkrumsarbetet.

Tyvärr hann han bara ta en enda bild med 6 x 6 formatet innan föremålet försvann för gott ner bakom skogen.

Att inte flera bilder togs med småbildskameran beror delvis på att det bara satt en halv film i denna. Det är ganska vanligt att yrkesfotografer tar ut delar av filmen för framkallning innan den är helt slut.

Det mest intressanta med bilderna är att de är tagna med ganska långa exponeringstider. Därför framstår föremålets rörelser tydligt. De åtta första bilderna varierar mellan 1/10 sek och upp till 20 sek. Den sista bilden 25 - 30 sek.

Orsaken till de långa exponeringstiderna är dels det ringa ljuset. Även om det tycktes starkt hade det ändå knappast räckt till en ögonblicksbild. Dels beror det säkert på en viss nervositet hos fotografen.

Från den första bilden till den sista har det gått 15 - 20 minuter. Bländaren var 5, 6.

BILDERNA HAR ANALYSERATS.

Samtliga originalnegativ utom ett (nr 8) har analyserats på A-kopias laboratorium i Göteborg. Analysen gick så till att man gjorde mycket stora uppförstoringar. Negativen uppförstorades så att de fick en långsida motsvarande 3 meter.

På ett 6 x 6 negativ betyder detta en uppförstoring av ca 55 gånger och på ett 24 x 36 negativ en uppförstoring på ca 83 gånger. Tack vare dessa uppförstoringar kunde man konstatera att kornigheten var jämn över hela negativet. Dessutom framgick vid uppförstoringen av 6 x 6 negativet att föremålet på denna bild skymtade genom grenverket i skogsbrynet. Eftersom föremålet på negativet är mycket litet, knappt synbart, kunde det omöjligt vara fråga om någon inkopiering.

En del av ryckigheten i föremålets rörelseschema kan bero på det tunga och ganska långa 500 mm teleobjektivet. Men eftersom skogen, som finns med som referenspunkt, inte har skakat nämnvärt är också själva rörelsemönstret korrekt.

MAN KUNDE PÅ A-KOPIA INTE FINNA NÅGOT SOM MOTSADE BILDERNAS AKTHET.

BILD 1 negativ 23:

Denna första bild är intressant eftersom den har en viss djupverkan. Man ser också hur föremålet har gjort två manövrar som liknar en 90 graders sväng. Lägg märke till de två mycket skarpa vecken längst ner på "rosetten".

Objektet kan inte ha varit runt då vecken i så fall skulle ha blivit avrundade.

Bildkvaliteten är kanske inte den allra bästa och en del damm och repor syns ganska tydligt.

BILD 2 negativ 24:

Denna bild säger inte så mycket men man ser dock hur föremålet har stått relativt stilla på samma plats och endast svängt litet åt olika håll.

BILD 3 negativ 25:

Föremålet beskriver här en ryckig kurva på sin väg snett ner bakom skogsbrynet. Lägg märke till den plötsliga lägesförändringen som dock strax återtages.

BILD 4 negativ 26:

I stort sett samma bild som nr 3, men här har föremålet förflyttat sig mera åt höger och gör en ännu mer markerad nedåtgående rörelse.

BILD 5 negativ 27:

Denna och nästa bild är kanske de mest intressanta på hela filmen. Här syns nämligen hur ett molnliknande objekt lämnar föremålet och faller ner mot marken.

BILD 6 negativ 28:

Samma bild som nr 5, men här har det molnliknande objektet hunnit falla längre ner. Exponeringstid 1/10 sek.

BILD 7 negativ 29:

Efter att en stund ha stått stilla gör föremålet plötsligt en våldsam störtdykning ner mot marken.

Enligt frågeformulären skulle detta inte vara den enda, utan föremålet tycks flera gånger ha dykt ner bakom skogen och försvunnit, men kommit upp igen och blivit synligt.

BILD 8 negativ 30:?

Denna bild påminner mycket om nr 1 men har inte lika markerad ryckighet och kraftiga svängar. Det tycks dock som om även här föremålet har beskrivit en cirkel.

Bild 9 negativ 6 x 6.

Denna bild togs, som tidigare nämnts, i slutskedet av observationen. Området inom cirkeln finns uppförstorat på motstående sida.

BILD 9 negativ 6 x 6:

Detta är den enda bild som är tagen med 6 x 6 format. Den är värdefull därför att den visar det egentligen ganska stora avståndet till föremålet, minst 1,5 km.

Själva bilden visar hur föremålet först dyker rakt ner bakom skogen och därefter kommer upp igen. Föremålet försvann sedan med ett ryck snett ner bakom skogen. På uppförstorningar kan man se det skymta genom grenverket.

De ljusa streck som syns är stjärnor som framstår så på grund av den långa exponeringstiden.

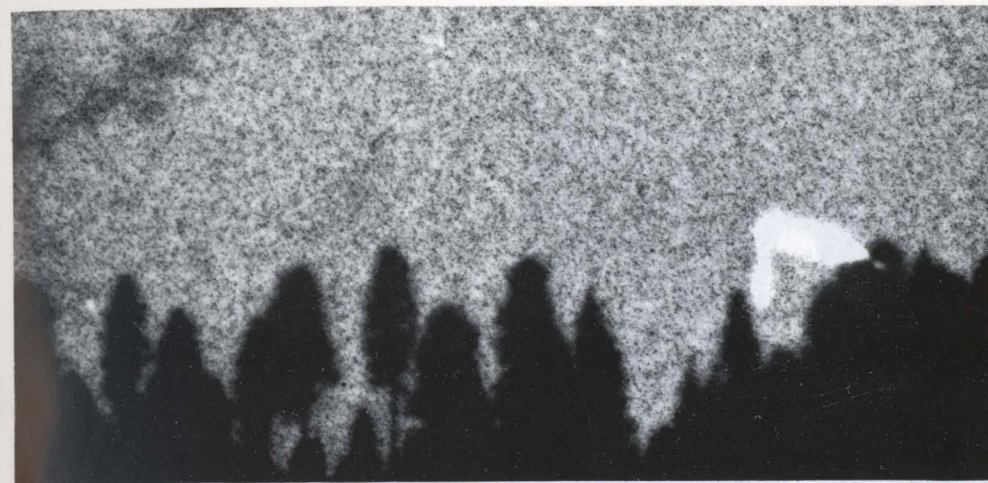
KOMMENTAR.

Denna intressanta händelse har relativt grundligt undersökts av GICOFF. Det enda vi har lyckats med är att någorlunda säkert fastslå själva händelseförloppet. I övrigt får bildmaterialet tala för sig självt och någon naturlig förklaring har vi inte kunnat påvisa.

Bildmaterialet är helt korrekt och samtliga vittnen förefaller helt trovärdiga och tillförlitliga.

Sinsemellan stämmer också de flesta upp-

forts på sid 44

Detta foto är en detaljförstoring på objektet från bild nr 9 negativ 6 x 6.

Vi har med avsikt låtit så pass mycket av träden vara med för att ni själva skall kunna jämföra föremålets rörelser i förhållande till nedanstående bild.

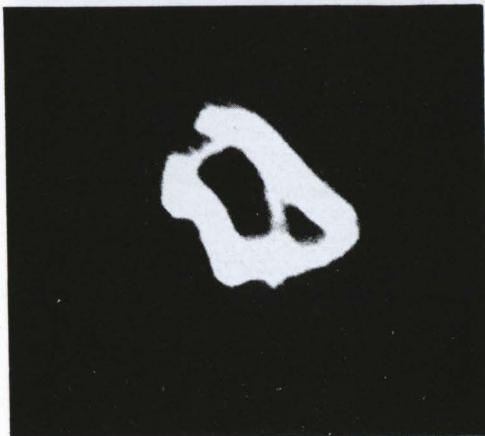

Hela bild nr 4 negativ 26.

Jämför med bild nr 3 negativ 25 som finns som omslagsbild. Observera att föremålet har rört sig märkbart åt höger.

Uppförstoring av bild 7 negativ 29.

Uppförstoring av bild 8 negativ 30.

gifterna mycket bra överens, frånsett Nya Norrlands version av förloppet. Tidningen tycks ha missuppfattat i vilka riktningar föremålet rörde sig, men de har å andra sidan inte heller haft så mycket grundmaterial att bygga på.

Intressant är att om man förutsätter att fru Johanssons observation från Rossön är korrekt och verkligen gäller samma objekt så kan man med rätt stor säkerhet fastslå avståndet till föremålet. Hon såg ett ljussken i söder medan man från Backe observerade föremålet i sydväst.

Dessa båda linjer kommer att skära varandra just över det skogsparti som syns på bilderna och avståndet blir från observationsplatsen ca 2,5 km.

Detta stämmer också bra överens med vittnenas uppskattning, ca 2 km. Att fru Johansson såg fenomenet mycket diffust beror då troligen på att hon befann sig så långt som 15 km från Backe.

Sigvard Engholms uppgift om 5 km stämmer bra med det avstånd han befann sig på då han vände bilen på vägen mot Rossön.

Området över vilket föremålet syntes kan beskrivas som ganska otillgängligt. Skogigt, bergigt, delvis sumpartat och helt utan bebyggelse.

Föremålets storlek kan endast uppskattas mycket grovt och med mycket liten säkerhet. Sigvard Engholm har uppgivit att föremålet skenbart täcktes av en enkrona på utsträckt arm. Med detta som utgångspunkt kan man göra en beräkning på storleken om man känner avståndet.

Beräkningen ger en diameter hos föremålet av ca 96 m. Emellertid är det vanligt att man på denna punkt i frågeformuläret tar till alldeles för stora föremål som jämförelser och 1/10 av den beräknade diametern förefaller mera troligt, dvs ca 10 meter.

Höjden över marken kan beräknas med hjälp av geometriska ekvationer där man har hjälp av avståndet och en uppskattad höjdinkel. Denna beräkning ger med kompensation för nivåskillnader en högsta höjd av ca 1 200 meter och en lägre av ca 400 meter.

Enligt uppgift har ju föremålet även försvunnit bakom träden och höjden över marken kan därför ha varierat mellan 0 och 1 200 meter. Att föremålet försvann bakom träden kan vara en synvilla beroende på att föremålet har avlägsnat sig bort från observatörerna.

Det avstånd som föremålet färdats mellan första och sista bilden kan på liknande sätt som ovan beräknas till omkring 600 meter.

Emellertid är alla dessa beräkningar mycket osäkra eftersom de bara bygger på uppskattningar av riktningar osv. Man bör därför inte fästa något större avseende vid dem.

De flesta teorier om naturliga förklaringar håller inte streck i detta fall. Ballongteorin faller direkt eftersom föremålet uppenbart har färdats i helt andra riktningar. Något föremål av typen satellit eller bolid (eldkula) är det knappast heller fråga om eftersom dessa föremål rör sig med konstant hastighet och i en konstant bana.

Inga som helst ljud hördes och detta tillsammans med det mycket ryckiga och underliga rörelsemönstret torde utesluta naturliga föremål som t ex flygplan och helikoptrar.

Det föremål som sågs och fotograferades i Backe kan alltså på nuvarande stadium och med det hittills inkomna materialet som grund inte ges någon naturlig förklaring. Fram till dess nya fakta inkommit som eventuellt kan förklara fallet kan det med rätta klassificeras som en mycket god UFO-rapport. Dvs det kan än så länge endast betecknas som ett oidentifierat flygande föremål.

LJUSBOLL FICK

forts fr sid 34

med vittnet Dag Kjellholm framkom denna - vad vi anser - mycket intressanta UFO-observation. Han berättade lugnt och sakligt hela händelseförloppet utan att någon gång sväva ut i påtagliga överdrifter, vad vi kan avgöra. Själv hade han ingen aning om vad det var han såg, men som han sade:

- Månen var det absolut inte.

Nej, månen var inte uppe detta datum om nu någon av läsarna tror att förklaringen skulle ligga däri.

Fallet får klassificeras som en UFO-observation. Det vill säga ett oidentifierat flygande föremål.

Källor:

Ifyllt frågeformulär av den 28. 2. 1973 och telefonsamtal med Kjellholm.

NÅGRA TIDIGARE HANDELSER I BACKE - TRAKTEN.

Som nämnts i inledningen har man tidigare gjort flera intressanta observationer i Backe-trakten. Några av dem har vi tidigare publicerat i GICOFF-Information.

Den 30. 12. 1970 hördes en kraftig knall i trakten av Bodumsjön strax norr om Backe. På trettondagen upptäcktes en 30 - 40 meter i diameter och nästan rund vak i Bodumsjöns is. Mycket stora isblock låg uppkastade åt alla håll. Denna händelse har aldrig fått någon naturlig förklaring. (Se G-I nr 1/1971.)

Den 31. 12. 1970, alltså strax efter den ovannämnda händelsen, blev två damer som färdades i bil på väg till Ramsele söder om Backe stoppade av ett lysande föremål som befann sig nere på markhöjd. Ingen förklaring har kunnat ges denna händelse. (Se G-I nr 1/1971.)

Många isvakar av olika storlek och form har sedan länge rapporterats både från Norge och norra Sverige. En av de mest uppmärksammade är den 30 x 50 meter stora vak som upptäcktes från ett privatplan i Fjällsjön, 7 mil från Dorotea, i april 1969. Bland annat tog tidningen Norra Västerbotten upp saken. Dykare har undersökt sjöbotten utan att hitta något. Fenomenet påminner om det som iaktogs 1970 på Bodumsjöns is.

Källor:

Nya Norrland av den 5. 4. 1973

Ifyllda frågeformulär från:

Sigvard Engholm,
Bjarne Engholm,
Birgit Engholm,
Birgit Westerlund och
Nils-Erik Persson.

Telefonsamtal och intervju med:

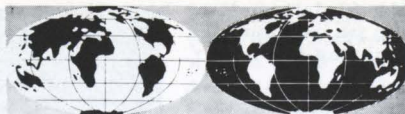
Bjarne Engholm,
Sigvard Engholm,
Heddy Johansson och
Birgit Westerlund.

Fotoanalys:

Gunnar Johansson, A-Kopia och
Lars-Erik Svennberg.

Skisser och kartor:

Alf Tollhag.

UFO EXISTERAR

En före detta underrättelseofficer som företagit en mängd märkliga efterforskningar, gjorde på grundval därav ett uttalande om att UFO:s verkligen existerar.

Överste Harven G Wolfe, som i mer än 25 år varit underrättelseofficer i "Army's Command and General Staff College", har till tidningen National Enquirer sagt:

"Jag har själv sett UFO:s och har orubbliga bevis på att även andra har sett dem."

Överste Wolfe sade vidare, att han var fast övertygad om att vitt skilda människor, som överhuvudtaget inte haft någon förbindelse med varandra, ändå angivit precis samma intryck från möten med UFO:s.

"Som exempel kan nämnas, att jag i Kentucky's bergstrakter talat med en vanlig, enkel människa, som för mig beskrev vad han upplevt vid ett UFO-möte."

"Hans beskrivning stämde väl överens med den som en forskare från Boeing Aircraft gav, då han hade sett ett UFO i närheten av Seattle. Det är otänkbart att dessa två män skulle kunnat haft någon som helst kontakt med varandra."

Ett annat exempel:

"Det var en man i Belgien, en i Sydamerika, en i Japan och en kvinna i Spanien. Dessa har alla sett en UFO-landning och sett besättningarna stiga ur, och deras beskrivningar stämde fullständigt överens."

"De berättade, att det var varelser av mänsklig skepnad, med en ungefärlig längd av 90 - 120 cm."

"Man konstaterade att ingen kontakt existerat mellan de fyra vittnena varken förr eller senare."

Överste Wolfes första egna iakttagelse ägde rum 1952, då han tillsammans med sin hustru bilade till Phoenix, Arizona:

"Det var tidig afton, strax efter solnedgången. Vi såg ett föremål, som med hög fart rusade fram på himlen. Hastigheten var otroligt hög och vi var båda eniga om, att vi aldrig förr skådat något liknande. Föremålet stannade plötsligt upp och började sedan åter förflytta sig som förut. Föremålet var cigarrformat, och jag sade till min hustru:

Hittills har jag aldrig skådat någon farkost som förflyttat sig på det här sättet."

Överste Wolfes nästa iakttagelse ägde rum år 1967 i östra Colorado.

"Jag och min hustru var återigen ute på en biltur, då jag fick se ett föremål sänka sig ca 5 km framför oss. Detta föremål, som var runt till formen, landade, men när vi kom fram till nästa backkrön, satte det sig i rörelse igen. Jag såg det stiga och kort därefter var det borta. Då vi kom fram till den punkt, där det landat, såg jag att marken där var avsvedd på en diameter av 120 cm och att fyra avtryck var synliga i jorden."

Överste Wolfe, som är jurist och arbetat som förbindelseofficer vid Scotland Yard och även vid franska säkerhetspolisen, säger att det är mycket sannolikt, att vi inom den närmaste tiden får veta allt mer om dessa UFO:s.

"Tänkbart är ju att någon av dessa farkoster kan få maskinhaveri eller något liknande, så vi kan få tillfälle att taga det i besittning och undersöka det närmare. Men naturligtvis föreligger också möjligheten att dessa varelser själva önskar närmare kontakt med oss."

Källa:

NAT. INQ. 30/4 1972/I BS.
Hämtat ur UFO-KONTAKT nr 1/1973.

Översättning: Lars-Erik Svennberg

VEM SKJUTER PÅ UFO

En telefonomröstning, gjord av amerikanska tidningen Detroit Free Press i augusti 1971:

Om ett flygande tefat landade i vårt land i dag, skall vi skjuta på det eller välkomna det?

74,3 procent röstade för att välkomna det, med 25,7 procent röstade för att skjuta, med följande kommentarer:

- Ingen skjut på våra astronauter

- Ge dem en chans att visa sig och skjut senare om de inte uppför sig

- Jag skulle välkomna dem så kanske de tog mig med sig tillbaka

- De kan inte vara underligare än vad som traskar runt i Detroit nu

- De kanske endast vill ha några stenar ...
25,7 procent röstade för att skjuta, med följande kommentarer som:

- Det är det amerikanska sättet

- Om de landade i Detroit blev de troligen pluggade

- Pentagon skulle få en fältövning

- Jag skulle lära dem stanna på sin egen planet, vi har tillräckligt med socialfall utan att behöva ta vara på ett gäng marsianer

GICOFF:s kommentar:

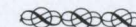
Vågar vi gissa att många av svaren inte var särskilt allvarligt menade?

Källa:

Flying Saucer Review nr 1, Jan - Febr 1973.

Översättning:

Leif Nilsson.

Förföljda av UFO i Australien

Flera UFO:s har i mars och april siktats över de australiska delstaterna Victoria och Queensland.

Torsdagen den 12 april 1973 anmälde ett äkta par för polisen i Proston, Queensland, att de varit förföljda av ett sådant.

Lastbilschauffören David Herbohn och hans hustru befann sig i ett obebott område 180 km nordväst om Brisbane, när de hörde ett dån "som från ett jetplan" och såg ett bländande sken.

- Det okända följde efter oss och slutligen vågade vi inte fortsätta utan stannade bilen. På grund av det starka ljuset kunde vi inte se konturerna av föremålet, men det befann sig ohögligt nära oss. Plötsligt skakades bilen som av en häftig vindstöt och skenet avtog för att inom några sekunder vara helt försvunnet.

En talesman för australiska flygvapnet kunde endast säga att "inget flygplan eller

helikopter befann sig i detta luftrum vid tidpunkten för observationen".

Källa:

Sydney, TT-DPA.

GICOFF-inf. I nästa nummer bl a:

RAPPORT FRÅN VARBERG:

- Jag har sett det nu igen - tefatet.

RAPPORTER FRÅN SYDAFRIKA:

Landningar och humanoider rapporterades i Kap-provinsen.

Bokmalen:

Under denna rubrik ska vi i fortsättningen låta medlemmarna själva recensera någon bok som de läst.

AV ALF TOLLHAG

RECENSION AV MORRIS K JESSUPS BOK:

Utgiven av Parthenon 1968.

Det ämne som Jessup tagit upp i denna bok har tidigare och senare berörts ganska flyktigt i flera UFO-böcker. Jessup skiljer sig från dessa genom att han försöker göra en grundlig analys av problemet vetenskap contra religion.

Analysen utmynnar i en uppmaning till oss att inte se bibeltexterna som ett symbol-språk utan istället anta att de verkligen beskriver faktiska händelser. Det skulle då vara lättare att förstå att vissa skildringar visar hur utomjordiska besök tedde sig för äldre tiders otekniska samhälle.

Att de bibeltexter han hänvisar till kanske inte alltid är de mest slående är av underordnad betydelse. Det är den stora mängden av små antydningar som är väsentlig. Kanske visar de oss att det långt tillbaka i tiden var mycket vanligt och betraktades som något högst naturligt att utomjordiska

besökare vistades bland oss och i hög grad påverkade människors beteende och samhällets utveckling.

Detta leder oss lätt in på Dänikens tankegångar och det intressanta faktum att bland alla jordens folk och från olika världsdelar finns uppteckningar och sägner med utförliga skildringar av rymdskepp och utomjordiska besök. Frågan är bara hur allvarligt man skall se på dessa olika skrifers antydningar. Så länge vi inte har arkeologiska bevis på att utomjordisk påverkan var en realitet kan sanningen ligga precis var som helst mellan religiöst fanatiskt önsketänkande och en verklighet som skulle överträffa allt. Så länge vi inte vet säkert får var och en bli salig på sin tro, men den som läser Jessups bok blir förmodligen mer benägen att bokstavstro visa bibeltexter.

